

Brüssel, 23. november 2016
(OR. en)

14777/16

Institutsioonidevaheline
dokument:
2016/0362 (COD)

EF 353
ECOFIN 1098
DRS 46

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	23. november 2016
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2016) 852 final
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses krediidasutuste ja investeeringisühingute kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõimega ning direktiive 98/26/EÜ, 2002/47/EÜ, 2012/30/EL, 2011/35/EL, 2005/56/EÜ, 2004/25/EÜ ja 2007/36/EÜ

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2016) 852 final.

Lisatud: COM(2016) 852 final

Brüssel, 23.11.2016
COM(2016) 852 final

2016/0362 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,
millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses krediidasutuste ja
investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitaliseerimisvõimega ning direktiive
98/26/EÜ, 2002/47/EÜ, 2012/30/EL, 2011/35/EL, 2005/56/EÜ, 2004/25/EÜ ja 2007/36/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Direktiivi 2014/59/EL (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv) muudatusettepanekud on osa seadusandlikust paketest, mille raames muudetakse ka määrusi (EL) nr 575/2013 (kapitalinõuete määrus), direktiivi 2013/36/EL (kapitalinõuete direktiiv) ja määrust (EL) 806/2014 (ühtse kriisilahenduskorra määrus).

Selleks et tugevdada finantseerimisasutuste vastupanuvõimet ELis, on EL viimastel aastatel oluliselt reforminud finantsteenuste õigusraamistikku, tehes seda peamiselt ülemaailmsete standardite alusel, mis on kokku lepitud ELi rahvusvaheliste partneritega. Eelkõige hõlmas reformipakett määrust (EL) nr 575/2013 (kapitalinõuete määrus) ja direktiivi 2013/36/EL (kapitalinõuete direktiiv) krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete ja järelevalve kohta, direktiivi 2014/59/EL (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv) krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta ning määrust (EL) 806/2014 ühtse kriisilahenduskorra kohta.

Need meetmed võeti aastatel 2007–2008 puhkenud finantskriisi ajal. Kuna sobivad kriisiohje- ja kriisilahendusraamistikud puudusid, olid valitsused kogu maailmas sunnitud finantskriisi tõttu panku päästma. Sellest tulenev mõju riigi rahandusele ja ebasoovitav stiimul jätta panga maksejõuetusmenetluse kulud avalikkuse kanda on selgelt näidanud, et pangakriisi ohjamiseks ja finantsstabiilsuse kaitsmiseks on vaja teistsugust lähenemisviisi.

Kooskõlas rahvusvahelistel foorumitel kokku lepitud ja astunud oluliste sammudega on direktiiviga 2014/59/EL (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv)¹ ja määrusega (EL) nr 806/2014 (ühtse kriisilahenduskorra määrus)² loodud liidus tugev pankade kriisilahenduse raamistik, et tõhusalt ohjata pangakriise ning vähendada nende negatiivset mõju finantsstabiilsusele ja riigi rahandusele. Uue kriisilahendusraamistiku nurgakivi on kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend, millega hinnatakse eelnevalt kindlaksmääratud hierarhia alusel võlainstrumendid alla või konverteeritakse võlanõuded või muud kohustused omakapitaliks. Vahendit saab kasutada maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks muutuva krediitiasutuse või investeerimisühingu kahjumi katmiseks ja või tema ettevõttesiseseks rekapiitalseerimiseks, nii et tema elujõulisus taastatakse. Seepärast peaksid krediitiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetusest tulenevat koormust kandma maksumaksjate asemel aktsionärid ja teised võlausaldajad. Erinevalt muudest jurisdiktsioonidest on liidu pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistikuga juba antud kriisilahendusasutustele õigus määrata igale krediitiasutusele või investeerimisühingule omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, mis hõlmab hõlpsasti teisendatavaid kohustusi, mida saab kasutada kahjumi katmiseks ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute rekapiitalseerimiseks nende maksejõuetuse korral.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

Komisjon võttis hiljuti vastu delegeeritud õigusakti kõnealuse nõude praktilise rakendamise kohta³.

Ülemaailmsel tasandil avaldas finantsstabiilsuse nõukogu (FSB) 9. novembril 2015 kogu kahjumikatmisvõime tingimused (edaspidi „kogu kahjumikatmisvõime standard“), mis võeti nädal hiljem Türgis G20 tippkohtumisel vastu⁴. Kogu kahjumikatmisvõime standardis on nõutud, et globaalsed süsteemselt olulised pangad, millele liidu õigusaktides osutatakse kui globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele, hoiavad piisavas mahu väga hea kahjumikatmisvõimega (teisendatavaid) kohustusi, et tagada kahjumi sujuv ja kiire katmine ning rekapiitaliseerimine kriisilahenduse korral. Komisjon võttis 24. novembri 2015. aasta teatises⁵ kohustuse esitada seadusandlik ettepanek käesoleva aasta lõpuks, et kogu kahjumikatmisvõime standardi saaks rakendada rahvusvaheliselt kokkulepitud tähtajaks 2019. aastaks. Lisaks kohustus komisjon läbi vaatama kehtivad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eeskirjad, et tagada täielik kooskõla rahvusvaheliselt kokku lepitud kogu kahjumikatmisvõime standardiga, võttes arvesse sellise aruande järeldusi, mille Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) peab vastavalt pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikli 45 lõikele 19 komisjonile esitama. EBA avaldas juba 19. juulil 2016 kõnealuse aruande vaheverisooni⁶ ja lõplik aruanne esitatakse eeldatavasti 2016. aasta detsembris.

Kuigi pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi üldine raamistik on jätkuvalt asjakohane ja usaldusväärne, on käesoleva ettepaneku peamine eesmärk rakendada kogu kahjumikatmisvõime standard ning integreerida kogu kahjumikatmisvõime nõue omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude üldeeskirjadesse, vältides kahe paralleelse nõude kohaldamisega kaasnevat dubleerimist. Kuigi kogu kahjumikatmisvõime ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue järgivad samasid regulatiivseid eesmärgi, on nende ülesehituses siiski teatavad erinevused. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisala ei hõlma mitte üksnes globaalseid süsteemselt olulisi ettevõtjaid, vaid kogu liidu pangandussektorit. Erinevalt kogu kahjumikatmisvõime standardist, millega nähakse ette ühtne miinimumtase, määravad kriisilahendusametused omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme iga krediitiasutuse või investimisühingu hindamise põhjal eraldi kindlaks. Kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue tuleks põhimõtteliselt täita allutatud võlainstrumentidega, samas kui omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude puhul võivad kriisilahendusametused võlainstrumentide allutamist nõuda juhtumipõhiselt sel määral, mil seda on vaja selle tagamiseks, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamises osalevaid võlausaldajaid ei koheldaks halvemini, kui seda tehtaks võimaliku maksejõuetusstsenaariumi korral (mis on

³ Komisjoni 23. mai 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1450, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kehtestamise meetodika kriteeriumid (ELT L 237, 3.9.2016, lk 1).

⁴ FSB, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet*, 9.11.2015.

⁵ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Pangandusliidu väljakujundamise poole” (24.11.2015, COM(2015) 587 (final)).

⁶ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA+Interim+report+on+MREL>

kriisilahendusele vastupidine stsenaarium). Selleks et luua lihtne ja läbipaistev raamistik, mis tagab õiguskindluse ja ühtsuse, teeb komisjon ettepaneku integreerida kogu kahjumikatmisvõime standard kehtivatesse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eeskirjadesse ning tagada, et mõlemaid nõudeid täidetakse üldjoontes sarnaste instrumentidega. Sellise lähenemisviisi puhul tuleb teha kehtivates omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eeskirjades piiratud kohandusi, millega tagatakse tehniline kooskõla globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes kohaldatavate mis tahes nõuetega.

Selleks et viia kehtivad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eeskirjad kooskõlla kogu kahjumikatmisvõime standardiga, on vaja teha nendes asjakohased tehnilised muudatused muu hulgas seoses kahjumikatmisvõime mõõtmiseks kasutatavate näitajatega, kapitalipuhvri nõuete vastasmõjuga, riskide investoritele avalikustamisega ja nõuete kohaldamisega eri kriisilahendusstrateegiate puhul. Rakendades globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes kohaldatavat kogu kahjumikatmisvõime standardit, ei mõjuta komisjoni lähenemisviis oluliselt selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute koormust, kes ei ole globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad ja kes peavad järgima omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet.

Praktikas tähendab see, et kogu kahjumikatmisvõime standardi ühtne miinimumtase kehtestatakse liidus kapitalinõuete määruse ja direktiivi⁷ muutmise teel, samas kui krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine lisand globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul ja krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue muude kui globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul kehtestatakse pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi ning ühtse kriisilahenduskorra määruse sihipärase muutmise teel. Käesolevas ettepanekus käsitletakse konkreetselt pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi sihipäraseid muudatusi, mis on seotud kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisega liidus. Käesolev ettepanek on osa liidu finantsalaste õigusaktide laiema läbivaatamise paketist (kapitalinõuete määruse ja direktiivi läbivaatamine), mille eesmärk on vähendada finantssektoris riske ja suurendada sektori vastupanuvõimet.

Tuginedes paljudele seisukohtadele, mis esitati vastuseks 2015. aasta septembris avaldatud üleskutsel arvamuste avaldamiseks,⁸ muudetakse käesoleva ettepanekuga pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi, et vähendada pankade kulusid seoses nõuete järgimisega olukorras, kus nende kohustuste suhtes kohaldatakse kolmandate riikide õigust. Kehtivat nõuet on tegelikkuses keeruline järgida ja seega on sellel pankade kriisilahenduskõlblikkuse seisukohast piiratud lisandväärtus. Seega on vaja võimaldada liidu

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1); Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

⁸ http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/summary-of-responses_en.pdf, Üleskutsel avaldada arvamust saadud vastuste kokkuvõte.

pankade lepingulistest suhetest kolmandate riikide ettevõtjatega suuremat paindlikkust, lubades kriisilahendusasutustel teatavate rangete kaitsemeetmete võtmise korral loobuda kohustusest lisada lepingulised klauslid, mille kohaselt tunnustatakse kolmandates riikides kõnealuste kolmandate riikide õigusega reguleeritavate kohustuste teisendamise mõju. Praktikas on väga keeruline tagada kehtivate eeskirjade täitmist.

Vastuseks majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu 17. juuni 2016 aasta järel dustes tehtud üleskutsele muudetakse käesoleva ettepanekuga pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi seoses kriisilahendusasutuste poolt kriisilahenduse käigus kohaldatavate moratoriumivahenditega, st seoses õigusega peatada pankade kohustuste täitmine kolmandate isikute ees. Selliste õiguste ühtlustamine peaks aitama asjaomastel ametiasutustel krediidasutust või investeerimisühingut enne või pärast kriisilahendust stabiliseerida.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Liidus kehtiva pankade kriisilahendusraamistikuga on juba ette nähtud, et kõigil Euroopa pankadel peab olema piisavas mahus väga hea kahjumikatmisvõimega (teisendatavaid) kohustusi. Viies kehtiva globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes kohaldatava nõude kooskõlla ülemaailmse kogu kahjumikatmisvõime standardiga, parandatakse ja hõlbustatakse ettepanekuga kehtivate eeskirjade kohaldamist. Seega on ettepanek kooskõlas liidu pankade kriisilahendusraamistiku üldeesmärgiga vähendada maksumaksjate osa pankade kriisilahenduses.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Ettepanek on osa liidu finantsalaste õigusaktide laiemast läbivaatamisest (kapitalinõuete määru se ja direktiivi läbivaatamine), mille eesmärk on vähendada finantssektoris riske, toetades samas majandustegevuse jätkusuutlikku rahastamist. See vastab täielikult ELi põhieesmärkidele edendada finantsstabiilsust, vähendada maksumaksjate osa pankade kriisilahenduses ja toetada majanduse jätkusuutlikku rahastamist.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Kavandatud direktiiviga muudetakse kehtivat, st pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi. Nii ettepaneku kui ka pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi õiguslik alus on sama, ELi toimimise lepingu artikkel 114. See võimaldab võtta vastu meetmeid selliste siseriiklike sätete ühtlustamiseks, mille eesmärk on siseturu rajamine ja toimimine.

Ettepanekuga ühtlustatakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamist ja kriisilahendust käsitlevad siseriiklikud õigusaktid, eelkõige seoses kriisilahenduse korral krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapi taliseerimisvõimega ulatuses, mida on vaja selle tagamiseks, et liikmesriikide ja liidu pankadel on samad vahendid ning võime tulla toime pankade maksejõuetusega kooskõlas rahvusvaheliselt kokkulepitud standarditega (edaspidi „kogu kahjumikatmisvõime standard“).

Kehtestades siseturu pankadele ühtsed normid, vähendatakse ettepanekuga liikmesriikide kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõimet käsitlevate õigusnormide lahknevust, mis võivad siseturul moonutada konkurentsi. Seepärast on ettepaneku eesmärk siseturu loomine ja toimimine.

Seepärast on asjakohane õiguslik alus ELi toimimise lepingu artikkel 114.

- **Subsidiaarsus (ei kuulu liidu ainupädevusse)**

Valdkondades, mis ei kuulu liidu ainupädevusse, võtab liit kooskõlas ELi lepingu artikli 5 lõikes 3 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega meetmeid ainult siis, kui liikmesriigid ei suuda riigi, piirkonna või kohalikul tasandil piisavalt saavutada kavandatava meetme eesmärke, kuid kavandatud meetme ulatuse või toime tõttu saab neid paremini saavutada liidu tasandil.

Liit ja liikmesriigid peavad rakendama rahvusvahelisi standardeid. Liidu meetmete puudumisel peaksid liikmesriigid rakendama ülemaailmse kogu kahjumikatmisvõime standardi omas jurisdiktsioonis ilma võimaluseta muuta kehtivat pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivist ning ühtse kriisilahenduskorra määrusest tulenevat raamistikku. Pidades silmas kogu kahjumikatmisvõime standardi ja kehtiva raamistiku olulisi erinevusi ning kogu kahjumikatmisvõime tingimuste võimalikku erinevat tõlgendamist siseriiklike reguleerivate asutuste poolt, oleks selle tulemusel pankade, eelkõige globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes kohaldatud kahtesid paralleelseid nõudeid (kusjuures kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõuet ennast kohaldatakse liikmesriigiti erinevalt), millega kaasneksid nii pankadele kui ka ametiasutustele (järelevalve- ja kriisilahendusasutused) täiendavad kulud. Selleks et rakendada ülemaailmne kogu kahjumikatmisvõime standard liidus ühtsel viisil ja viia kehtiv raamistik kõnealuse standardiga kooskõlla, et viia pankade ja ametiasutuste nõuete täitmisega seotud kulud miinimumini, tagades samas panga maksejõuetuse korral tõhusa kriisilahenduse, on soovitatav võtta meede liidu tasandil.

- **Proportsionaalsus**

Proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei peaks liidu tasandil võetava meetme sisu ega vorm ületama seda, mis on vajalik meetme eesmärgi saavutamiseks kooskõlas aluslepingute üldiste eesmärkidega.

Rakendades globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes kohaldatavat kogu kahjumikatmisvõime standardit, ei mõjutaks ettepanek oluliselt pankade kulusid seoses kehtivate kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime eeskirjade täitmisega, kuna ettepanekuga ei laiendataks kogu kahjumikatmisvõime miinimumtaseme kohaldamist muudele ettevõtjatele kui globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad. Lisaks piiratakse ettepanekuga suurel määral pankade, eelkõige globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kogu kahjumikatmisvõime standardi järgimise kulusid sel viisil, et viiakse kehtivad eeskirjad kõnealuse standardiga võimalikult palju kooskõlla. Ettepanekuga ei laiendata kogu kahjumikatmisvõime miinimumtaseme kohaldamist muudele ettevõtjatele kui globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad. Muude ettevõtjate kui globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad puhul säilitatakse ettepanekus põhimõte, et kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime nõude kvaliteedi ja taseme peaksid kriisilahendusasutused kehtestama iga panga puhul eraldi, tuginedes panga riskile, suurusele, seotusele ja valitud kriisilahendusstrateegiale. Seoses globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjatega, kelle suhtes kohaldatakse kogu kahjumikatmisvõime miinimumtasest, on ettepanekuga ette nähtud, et enne krediitdasiutuse- või

investeerimisühingupõhise lisandi nõudmist peavad kriisilahendusasutused hindama, kas selline lisand on vajalik, proportsionaalne ja põhjendatud. Seega vastavad ettepaneku sätted eesmärkide saavutamiseks vajalikule.

3. MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

Mõjuhindang

Kuna ettepanek on osa liidu finantsalaste õigusaktide laiemast läbivaatamisest (kapitalinõuete määruuse ja direktiivi läbivaatamine), mille eesmärk on vähendada riske finantssektoris, hinnati ettepaneku mõju põhjalikult. Mõjuhindangu kavand esitati komisjoni õiguskontrollikomiteele 7. septembril 2016⁹. Komitee esitas [kuupäev] negatiivse arvamuse. Pärast seda, kui läbivaatamispaketi elemente tugevdati teatavate tõenditega, andis komitee 27. septembril 2016 mõjuhindangule positiivse arvamuse.

Komisjon korraldas kooskõlas parema õigusloome poliitikaga eri poliitikavalikute mõju hindamise. Nende hindamisel lähtuti põhieesmärkidest, milleks on kriisilahenduse korral pankade suurem kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime ning õiguskindlus ja kriisilahendusraamistiku sidusus. Hindamisel võeti arvesse eespool kirjeldatud eesmärkide saavutamise tulemuslikkust ja eri poliitikavariantide rakendamise kulutõhusust.

Seoses kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisega liidus on mõjuhindangus käsitletud kolme poliitikavarianti. Esimese variandi kohaselt jätkataks pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi kohaldamist praegusel kujul. Teise variandi kohaselt integreeritaks globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes kohaldatav kogu kahjumikatmisvõime standard kehtivasse kriisilahendusraamistikku, samas kui kõnealust raamistikku vajaduse korral muudetak, et tagada täielik kooskõla kogu kahjumikatmisvõime standardiga. Kolmanda variandi kohaselt laiendatakse täiendavalt kogu kahjumikatmisvõime miinimumtaseme kohaldamisala liidu muudele süsteemselt olulistele ettevõtjatele kui globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad. Mõju hindamisel jõuti järeldusele, et teise variandiga on võimalik asjaomased poliitikaeesmärgid saavutada kõige paremini. Erinevalt esimesest variandist tagab see kogu kahjumikatmisvõime standardi ühtse rakendamise kõigi liidu globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes, vähendades nende kulusid, mis võivad kaasneda kahtede erinevate nõuete (kogu kahjumikatmisvõime standard ning pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv) järgimisega, ja tagades samas kogu kahjumikatmisvõime tingimuste ühtse tõlgendamise ELis. See variant suurendab liidu globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkust ja hoiab tänu kogu kahjumikatmisvõime standardi konkreetsetele sätetele, mida pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivis praegu ei ole (kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue allutatud võlainstrumentide vormis, globaalsetel süsteemselt olulistel ettevõtjatel olevate kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude kõlblike instrumentide ristosaluste mahaarvamise), ära globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate ristosalustest tuleneva negatiivse mõju ülekandumise. See variant tagaks kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamise liidus, mis suurendaks ootust, et ka teistes jurisdiktsioonides tehtaks sama, et tugevdada globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkust kogu maailmas. Teisest küljest on see variant kolmandast variandist sobivam sel põhjusel, et sellega ei laiendata kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude kohaldamist pankadele, kes ei ole globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad (st nad on muud süsteemselt olulised ettevõtjad), ja kelle puhul kõnealune kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude tase ei

⁹ [Link mõjuhindangule ja selle kokkuvõttele.]

pruugi olla sobiv, pidades silmas nende mitmekesisust suuruse, ärimudeli, seotuse ja süsteemse olulisuse seisukohast.

Mõjuhinnangus märgiti, et pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikli 55 järgimisega, mille kohaselt tuleb kolmanda riigi õigusega reguleeritud lepingutes tunnustada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise õigust, tekivad kaht liiki probleemid. Esiteks keelduvad teatavad kolmandate riikide vastaspooled lisamast lepingulist klauslit, millega tunnustatakse liidu õigust teisendada kohustusi ja nõudeõigusi liidu pankadega sõlmitud finantslepingutesse. Mõnel juhul loobuvad liidu pangad lepingu sõlmimisest üleüldse, et järgida pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artiklit 55. Erandjuhtudel peavad nad osa oma tegevusest (nt kaubanduse rahastamine) isegi lõpetama. Teiseks võib juhtuda, et isegi juhul, kui kolmandate riikide vastaspooled on valmis aktsepteerima kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise klausleid liidu pankadega sõlmitavates lepingutes, ei luba seda kohalikud järelevalveasutused. Sel juhul saavad pangad pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artiklit 55 järgida üksnes juhul, kui nad eiravad kohaliku järelevalveasutuse kehtestatud eeskirju või lõpetavad asjaomase osa oma tegevusest. Selle probleemi lahendamiseks tuleks kõnealuseid eeskirju muuta. Valitud poliitikavariandiga antakse kriisilahendusasutustele võimalus loobuda nõude kohaldamisest, kui see ei mõjuta oluliselt asjaomaste pankade kahjumikatmis- ja rekapitaliseerimisvõimet.

Seoses maksekohustuste peatamise õigusega (moratorium) on mõjuhinnangus märgitud, et selline vahend on eriti oluline kriisilahendusele eelnevas etapis. Moratorium võimaldab külmutada maksevood lühikeseks ajaks, mis hõlbustab olemasolevate varade ja kohustuste kindlakstegemist. Selline vahend on väga kasulik nii enne kriisilahendust (täpsemalt varajase sekkumise raames) kui ka kriisilahenduse ajal. Samuti analüüsiti mõjuhinnangus olemasolevate vahendite täiendava ühtlustamise võimalikke eeliseid. Selles kontekstis märgitakse mõjuhinnangus, et kuigi pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivis on juba sättes, mis võimaldavad maksekohustuste peatamist, on neid liikmesriikide tasandil rakendatud väga erinevalt ja need ei pruugi tagada selliste oluliste elementide piisavalt ühtset kohaldamist, nagu kohaldamisala, kohaldamise etapp, käivitamistingimused ja peatamise kestus. Sellest tulenevalt tehakse ettepanek kehtestada kaks täiendavat moratoriumivahendit, mida kasutatakse vastavalt varajase sekkumise ja kriisilahenduse etapis. Moratoriumi käivitamise tingimused, samuti selle kestus ja kohaldamisala on täpselt kindlaks määratud, et tagada ühtne rakendamine liikmesriikide tasandil.

Põhiõigused

Käesolev ettepanek on kooskõlas põhiõigustega ja järgib eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, eriti õigust omandile ja ettevõtlusvabadust, ning seda tuleb kohaldada kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega. Eelkõige tagatakse käesoleva direktiiviga, et sekkumine panga võlausaldajate omandiõigusesse ei oleks ebaproportsionaalne. Mõjutatud võlausaldajad ei peaks katma suuremat kahjumit, kui nad oleksid kandnud juhul, kui krediidasutus või investeerimisühing oleks kriisilahenduse otsuse tegemise ajal likvideeritud tavapärase maksejõuetusmenetluse käigus.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta liidu eelarvet.

5. MUUD KÜSIMUSED

Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord

Ettepanekuga on ette nähtud, et liikmesriigid võtavad pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi muudatused oma siseriiklikesse õigusnormidesse üle 12 kuu jooksul pärast muudetud direktiivi jõustumist ning pangad hakkavad muudetud õigusnorme järgima kuue kuu jooksul pärast ettepaneku ülevõtmise kuupäeva. Pangad peavad korrapäraselt esitama asjaomastele ametiasutustele aruande oma kõlblike kohustuste taseme kohta. EBA peab esitama komisjonile kaks korda aastas alates ülevõtmise kuupäevast aruande pankade kahjumikatmis- ja rekapiitaliseerimisvõime nõuete rakendamise ja kohaldamise kohta liidus.

Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus

Nagu eespool selgitatud, hõlmavad kapitalinõuete määruse muudatused, mis kuuluvad samasse õigusaktide paketti, globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kogu kahjumikatmisvõime miimumnõude eeskirju, samas kui käesolevas ettepanekus käsitletakse krediitdiasutuse- või investeerimisühingupõhist lisandit globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul ja kõigi liidus asutatud pankade suhtes kohaldatavaid üldnõudeid. Käesoleva ettepaneku kohaselt tehakse kehtivas pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivis palju sihipäraseid muudatusi.

Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artiklite 2, 12 ja 13 muudatused

Kogu kahjumikatmisvõime standard ning pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv tunnustavad nii ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegiat kui ka mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegiat. Ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia puhul kohaldatakse kriisilahendust üksnes ühe konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja (tavaliselt ematettevõtja) suhtes, samas kui teiste konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate (tavaliselt tegutsevad tüarettevõtjad) suhtes kriisilahendust ei kohaldata ning nende kahjum kantakse üle ettevõtjale, kelle suhtes kriisilahendust kohaldatakse. Mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia puhul võidakse kriisilahendust kohaldada mitme ettevõtja suhtes. Soovitud kriisilahendusstrateegia tulemuslikuks kohaldamiseks tuleb selgelt kindlaks määrata ettevõtjad, kelle suhtes kriisilahendust kohaldatakse („kriisilahendusosalused ettevõtjad“), ja nende tüarettevõtjad („kriisilahendusosalused grupid“). Lisaks on selline kindlaksmääramine oluline selleks, et määrata kindlaks selliste kahjumikatmisvõime eeskirjade kohaldamise tase, mida finantsettevõtted peavad järgima. Seepärast sätestatakse pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikli 2 muudatustega mõisted „kriisilahendusosalune ettevõtja“ ja „kriisilahendusosalune grupp“. Artiklite 12 ja 13 muudatustega, mis käsitlevad konsolideerimisgruppide kriisilahenduse kavandamist, on sõnaselgelt ette nähtud, et kriisilahendusasutused määravad finantsgrupi raames kindlaks kriisilahendusosalused ettevõtjad ja kriisilahendusosalused grupid ning võtavad nõuetekohaselt arvesse konsolideerimisgrupi raames kavandatud kriisilahenduse meetmete mõju, et tagada tulemuslik konsolideerimisgrupi kriisilahendus.

Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikli 45 muudatused

Artikkel 45 tunnistatakse kehtetuks ja asendatakse uute artiklitega 45, 45a, 45b, 45c, 45d, 45e, 45f, 45g, 45h, 45i ja 45k.

Praegu mõõdetakse krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet protsendina krediidiasutuse- või investeerimisühingu kogukohustustest. Muudetud artikliga 45 viiakse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude mõõtmisparameetrid kooskõlla kogu kahjumikatmisvõime standardis ette nähtud globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõudega („kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue“). Seepärast tuleks krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet väljendada protsendina asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu koguriskipositsioonist ja finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajast.

Artiklis 45a säilitatakse hüpoteegikrediidiasutuste suhtes kehtiv vabastus omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmisest tingimusele, et riiklike maksejõuetusmenetluste või muude sarnaste menetlustega on lubatud kahjumi tegelik katmine võlausaldajate poolt, mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele. Samuti täpsustatakse selles, et krediidiasutused või investeerimisühingud, kelle suhtes kohaldatakse vabastust omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmisest, ei tohiks olla osa üldisest konsolideeritud nõudest kriisilahendusala grupi tasandil.

Artiklis 45b määratakse kindlaks selliste instrumentide ja kirjete kõlblikkuskriteeriumid, mida võib arvesse võtta omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmisel, viies need kooskõlla kogu kahjumikatmisvõime standardis ette nähtud kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude puhul kohaldatavate kõlblikkuskriteeriumidega. Seepärast on kõnealused kriteeriumid samad, välja arvatud järgmine.

Seoses hõlmatud instrumentide ulatusega on teatavad tuletisinstrumenti tunnustega võlainstrumentid (nt struktureeritud väärtpaberid) omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikud, kuna kriisilahenduse korral võib nende kahjumikatmisvõime olla piisav. Struktureeritud väärtpaberid on tuletisinstrumenti tunnustega võlakohustused. Nende tootlus sõltub alusvara (nt aktsiad, aktsiaindeksid, fondid, intressimäärad, kaubad või valuutad) tulemustest. Artiklis 45b täpsustatakse, et struktureeritud väärtpaberid on omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikud sel määral, mil neil on lõpptähtajal tagasimaksmisele kuuluv fikseeritud põhisumma, samas kui tuletisinstrumentiga on seotud üksnes täiendav tootlus, mis sõltub alusvara tulemustest. See on põhjendatud sellega, et fikseeritud põhisumma on emiteerimise ajal ette teada, selle väärtus on struktureeritud väärtpaberi kogu elutsükli jooksul stabiilne ja seda võib kriisilahenduse raames teisendada.

Kogu kahjumikatmisvõime standardi kohaselt tuleks kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude täitmiseks kasutada peamiselt allutatud võlainstrumente, mille nõudeõiguse järk on maksejõuetuse korral madalam kui kõrgema nõudeõiguse järguga kohustustel, mis on sõnaselgelt kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõudest välja jäetud, nagu tagatud hoiused, tuletisinstrumentid ja maksu- või muu avaliku õigusega seotud kohustused. Krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks võivad kriisilahendusametid praegu igal üksikjuhul eraldi nõuda kõlblike võlainstrumentide allutamist. Artikli 45b uute sätetega täpsustatakse veelgi, et allutamist võib nõuda sel määral, mil seda on vaja kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamise hõlbustamiseks, eelkõige juhul, kui on selged märgid, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamises osalevad võlausaldajad kannavad kriisilahenduse käigus tõenäoliselt kahjumit, mis ületaks nende võimalikku kahjumit maksjõuetuse korral, ja üksnes

sel määral, mida on vaja tõenäolist maksejõuetuskahjumit ületava kahjumi osa katmiseks. Kriisilahendusasutuste nõutud mis tahes allutamine krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude jaoks ei tohiks mõjutada võimalust osaliselt täita kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue allutamata võlainstrumentidega vastavalt määrusele (EL) nr 575/2013 ja kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardiga.

Artiklis 45c sätestatakse kõigi ettevõtjate omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramise tingimused. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue peaks võimaldama pankadel kanda kriisilahendusest oodatava kahjumi ja rekapiitalseerida pank pärast kriisilahendust. Kriisilahendusasutused peavad valitud kriisilahendusstrateegia alusel kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taset nõuetekohaselt põhjendama. Seega ei tohiks kõnealune tase ületada järgmise kahe komponendi summat: kriisilahenduse käigus eeldatava kahjumi summa, mis vastab krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõuetele, ning rekapiitalseerimisumma, mis võimaldab ettevõtjal pärast kriisilahendust täita omavahendite nõudeid, et ta saaks tegevusloa alusel jätkata oma tegevust kooskõlas valitud kriisilahendusstrateegiaga. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet tuleks väljendada protsendina koguriskipositsioonist ja finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajast ning krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid mõlemast näitajast tulenevaid tasemeid järgima samaaegselt.

Seoses globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjatega on artiklis 45d sätestatud, et kogu kahjumikatmisvõime standardiga ette nähtud krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise kogu kahjumikatmisvõime miinimumtasandi lisandi võib kehtestada ainult juhul, kui miinimumtase ei ole piisav kahjumi katmiseks ja globaalse süsteemselt olulise ettevõtja rekapiitalseerimiseks valitud kriisilahendusstrateegia raames.

Nagu kapitalinõuete direktiivi muutmisettepanekus, kehtestatakse käesoleva ettepaneku artikliga 45e pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivis „suunise“ põhimõte. See võimaldab kriisilahendusasutustel nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud järgiksid kõrgemat omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, ja samas paindlikumalt käsitleda kõnealuse nõude rikkumist, eelkõige leevendades selliste rikkumiste automaatset mõju maksimaalse jaotatava summa piirangute vormis. Eelkõige võimaldatakse artikliga 45e kriisilahendusasutustel nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud hoiaksid täiendavaid vahendeid, et katta kriisilahenduse raames tekkivat kahjumit, mis on suurem kui kriisilahenduse standardstsenaariumi puhul oodatav kahjum (st üle kehtivate omakapitalinõuete taseme), ja tagada turu piisav usaldus ettevõtja vastu pärast kriisilahendust (st lisaks nõutavale rekapiitalseerimisummale). Artiklis 45e sätestatakse sellest hoolimata, et nõude kahjumi katmise osa puhul ei tohiks suunise tase ületada „kapitalisuunise“ taset, kui järelevalveasutused järelevalvelise stressitesti põhjal sellist suunist nõuavad, et katta tavanõudeid ületavat kahjumit. Rekapiitalseerimise osa puhul peaks suunise tase turu usalduse tagamiseks võimaldama krediidasutustel ja investeerimisühingutel täita pärast kriisilahendust asjakohasel ajavahemikul tegevusloa saamise nõudeid. Kõnealune turu usalduse puhver ei tohiks ületada direktiivi 2013/36/EL kohast kombineeritud puhvri nõuet, välja arvatud juhul, kui see on vajalik selle tagamiseks, et ettevõtja pärast kriisilahendussündmust asjakohasel ajavahemikul jätkuvalt täidaks tegevusloa saamise tingimusi.

Artiklites 45f ja 45g käsitletakse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamise taset. Kriisilahendusala ettevõtjana kvalifitseeruvate krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste

miinimumnõuet üksnes konsolideeritud kriisilahendusluse grupi tasandil. See tähendab, et kriisilahendusluse ettevõtjad peavad emiteerima ettevõtjaväliste kolmandast isikust võlausaldajatele kõlblikke (võla)instrumente, mida teisendatakse juhul, kui kriisilahendusluse ettevõtja (st kriisilahendusluse grupp) suhtes algatatakse kriisilahendusmenetlus. Seoses konsolideerimisgrupi teiste ettevõtjatega kehtestatakse ettepanekuga „sisemise“ omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude põhimõte, mis on kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardi kohase sarnase põhimõttega. See tähendab, et teised kriisilahendusluse grupi ettevõtjad, kes ei ole kriisilahenduslused ettevõtjad, peaksid emiteerima kõlblikke (võla)instrumente kriisilahendusluse grupi siseselt, st selliseid instrumente peaksid ostma kriisilahenduslused ettevõtjad. Kui kriisilahendusluse grupi ettevõtja, kes ei ole kriisilahendusluse ettevõtja, muutub jätkusuutmatuks, hinnatakse sellised instrumendid alla või konverteeritakse omavahenditeks ning kõnealuse ettevõtja kahjum kantakse üle kriisilahenduslusele ettevõtjale. Sisemise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude peamine eelis seisneb selles, et see võimaldab kriisilahendusluse grupi ettevõtja rekapiitalizeerimist, ilma et tema suhtes oleks vaja algatada ametlik kriisilahendusmenetlus, millel võib olla häiriv mõju turule. Kõnealuse nõude kohaldamine peaks sellest hoolimata olema kooskõlas valitud kriisilahendusstrateegiaga, eelkõige ei tohiks see pärast ettevõtja rekapiitalizeerimist muuta ettevõtja ja tema kriisilahendusluse grupi omandisuhet. Samuti sätestatakse ettepanekus, et teatavate kaitsemeetmete puhul võib sisemise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude asendada kriisilahendusluse ettevõtja ja teiste kriisilahendusluse grupi ettevõtjate vahelise tagatud garantiiga, mille võib aktiveerida samaväärsete ajastustingimuste korral, nagu kohaldatakse sisemise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kõlblike instrumentide puhul. Kavandatud kaitsemeetmed hõlmavad eelkõige asjaomaste kriisilahendusluseasutuste nõusolekut asendada sisemine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue ning kriisilahendusluse ettevõtja poolt tütarettevõtjale antud tagatud garantii väga likviidse tagatisega, millel on minimaalne krediidi- ja tururisk. Ettepanekuga säilitatakse ka kriisilahendusluse ettevõtja tütarettevõtjate kriisilahendusluseasutustele olemasolev võimalus täielikult loobuda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisest kõnealuste tütarettevõtjate suhtes, kui nii kriisilahendusluse ettevõtja kui ka tema tütarettevõtjad on asutatud samas liikmesriigis.

Artiklis 45h sätestatakse kriisilahendusluse grupi omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramise menetlus. Nõude suuruse kehtestamise eest vastutav ametiasutus on kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahendusluseasutus, konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusluseasutus (põhiomavahendite kriisilahendusluseasutus) ja kriisilahendusluse grupi muude ettevõtjate kriisilahendusluseasutused. Ametiasutuste vaheliste mis tahes vaidluste puhul kohaldatakse kooskõlas EBA määrusega EBA õigusi.

Artiklite 17, 18 ja 45k muudatused

Kõnealused muudatused käsitlevad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude rikkumist. Artiklis 45k loetletakse õigused, mis kriisilahendusluseasutusel on omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude rikkumise korral. Kuna omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude rikkumine võib krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust pärssida, lühendatakse artiklitega 17 ja 18 kriisilahenduskõlblikkust pärssivate takistuste kõrvaldamise kehtivat menetlust, et saaks otstarbekalt käsitleda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude mis tahes rikkumist. Samuti nähakse kriisilahendusluseasutustele ette uued õigused nõuda kõlblike instrumentide tähtjaprofiili muutmist ning seda, et krediidasutused ja investeerimisühingud esitaksid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme taastamise kava.

Artikli 55 muudatused

Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikli 55 muudatustega nähakse ette, et kriisilahendusasutused kohaldatavad kõnealuse artikli kohaselt nõudeid proportsionaalselt. Kriisilahendusasutus võib loobuda kohustusest, mille kohaselt peavad krediidasutused või investeerimisühingud lisama kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise tunnustamise klausli kolmanda riigi õigusega reguleeritavatesse lepingutesse või instrumentidesse, kui ta teeb kindlaks, et see pärsiks panga kriisilahenduskõlblikkust ning et pankade jaoks oleks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise tunnustamise klausli teatavatele kohustustele lisamine õiguslikult, lepinguliselt või majanduslikult teostamatu. Sellisel juhul ei tuleks kõnealuseid kohustusi võtta arvesse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmisel ja need peaksid olema kõrgema nõudeõiguse järguga kui omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikud kohustused, et minimeerida sellise põhimõtte rikkumise ohtu, mille kohaselt ükski võlausaldaja ei tohi olla halvemas olukorras, kui ta oleks tavalise maksejõuetusmenetluse korral. Selles osas ei nõrgendata ettepanekuga kohustuste ja nõudeõiguste teisendamist.

Artiklite 59 ja 60 muudatused

Artiklite 59 ja 60 muudatustega tagatakse, et alla hinnata või omakapitaliks konverteerida saab ka muid sisemise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude jaoks kõlblikke instrumente kui kapitaliinstrumendid (nt võlainstrumendid), kui kriisilahendusala grupi ettevõtja, kes ei ole kriisilahendusala ettevõtja, kes neid emiteerib, muutub jätkusuutmatuks.

Artikli 27 muudatused, uus artikkel 29a ja artikli 63 muudatused seoses moratooriumiga

Artikli 27 muudatusega nähakse ette uus moratooriumi vahend, mida kasutatakse kriisilahenduse-eelses etapis ja konkreetsemalt varajase sekkumise õigusena.

Lisatud uues artiklis 29a sätestatakse varajase sekkumise moratooriumi kohaldamise tingimused. Artiklis sätestatakse, et sellist õigust võib kasutada juhul, kui on vaja teha kindlaks, kas tuleks võtta varajase sekkumise meetmeid või kas krediidasutus või investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv. Artiklis määratakse kindlaks peatamisõiguse kohaldamisala ja kestus, mis ei tohi ületada viit tööpäeva.

Artikli 63 muudatusega kehtestatakse üldiste kriisilahendusõiguste hulgas õigus peatada maksed juhul, kui seda on vaja ühe või mitme kriisilahenduse vahendi tulemuslikuks kohaldamiseks või artikli 36 kohaseks hindamiseks. Artiklis määratakse kindlaks peatamisõiguse kohaldamisala ja kestus, mis ei tohi ületada viit tööpäeva.

Muud sätted

Mitu muudatust on ette pandud, et tagada asjakohane nõude järelevalveline aruandlus ja avalikustamine.

Mitu muudatust käsitlevad liidus asutatud kolmandate riikide krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes nõude kohaldamisel õigus- ja otsuste tegemise korda. Muude muudatustega selgitatakse seda, kuidas pärast kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamist ja kriisilahendust käsitleva ettepaneku vastuvõtmist koheldakse pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi ja muude liidu õigusaktide alusel keskseid vastaspooli, nt pangana tegutsemiseks loa saanud keskseid vastaspooli. Esitatud on asjaomaste

äriühinguõiguse direktiivide sihipärased muudatused, et tagada kesksete vastaspoolte tulemuslik kriisilahendus.

Liikmesriigid peavad käesoleva ettepaneku üle võtma oma siseriiklikusse õigusesse 12 kuu jooksul alates ettepaneku jõustumisest. Asjaomased krediidasutused ja investeerimisühingud peavad uusi õigusnorme hakkama järgima kuue kuu jooksul alates ülevõtmise kuupäevast. EBA peab esitama komisjonile kaks korda aastas aruande nõuete rakendamise ja kohaldamise kohta liidus.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõimega ning direktiive 98/26/EÜ, 2002/47/EÜ, 2012/30/EL, 2011/35/EL, 2005/56/EÜ, 2004/25/EÜ ja 2007/36/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust¹⁰,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Finantsstabiilsuse nõukogu (FSB) avaldas 9. novembril 2015 kogu kahjumikatmisvõime tingimused (edaspidi „kogu kahjumikatmisvõime standard“), mille G20 kinnitas 2015. aasta novembris. Kogu kahjumikatmisvõime standardis on nõutud, et globaalsed süsteemselt olulised pangad, millele liidu õigusraamistikus osutatakse kui globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele, hoiaksid piisavas minimaalses mahus väga hea kahjumikatmisvõimega (teisendatavaid) kohustusi, et tagada kahjumi sujuv ja kiire katmine ning rekapitalizeerimine kriisilahenduse korral. Komisjon võttis 24. novembri 2015. aasta teatises¹² kohustuse esitada seadusandlik ettepanek 2016. aasta lõpuks, et kogu kahjumikatmisvõime standardi saaks rakendada rahvusvaheliselt kokkulepitud tähtjaks 2019. aastaks.
- (2) Liidus kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisel tuleb arvesse võtta kehtivat krediidasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mida kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi

¹⁰ ELT C , , lk .

¹¹ ELT C , , lk .

¹² Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Kesk pangale, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Pangandusliidu väljakujundamise poole” (24.11.2015, COM(2015) 587 (final)).

2014/59/EL¹³ alusel liidu kõigi krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes. Kuna nii kogu kahjumikatmisvõime standardi kui ka kõlblike kohustuste miinimumnõude eesmärk on sama, st tagada, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel on piisav kahjumikatmisvõime, peaksid mõlemad nõuded kuuluma ühtsesse raamistikku ja täiendama seal teineteist. Praktikas tähendab see, et globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul tuleks kogu kahjumikatmisvõime ühtne miinimumtase kehtestada liidu õigusaktides, muutes määrust (EL) nr 575/2013¹⁴, samas kui krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine lisand globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul ja krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine nõue muude kui globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul (omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue) tuleks kehtestada direktiivi 2014/59/EL ja määruse (EL) nr 806/2014¹⁵ sihipärase muutmise teel. Käesoleva direktiivi sätteid, mis käsitlevad krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiitaliseerimisvõimet, tuleks järjepidevalt kohaldada koos eespool nimetatud õigusaktide ja direktiivi 2013/36/EL¹⁶ sätetega.

- (3) Ühtsete liidu eeskirjade puudumine seoses kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisega liidus tekitaks krediidasutustele ja investeerimisühingutele täiendavaid kulusid ja õiguskindlusetust ning teeks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamise piiriüleste krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul keerulisemaks. Samuti tekitab liidu ühtsete eeskirjade puudumine siseturul konkurentsimoonutusi, kuna krediidasutuste ja investeerimisühingute kulud seoses kehtivate nõuete ja kogu kahjumikatmisvõime standardi järgimisega võivad liidus märkimisväärselt erineda. Seepärast tuleb kõnealused takistused siseturu toimimiselt kõrvaldada ja vältida konkurentsimoonutusi, mis on tingitud kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamise ühtsete liidu eeskirjade puudumisest. Sellest tulenevalt on käesoleva direktiivi asjakohane õiguslik alus Euroopa Liidu toimimise lepingu („ELi toimimise leping”) artikkel 114, tõlgendatuna kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu väljakujunenud praktikaga.
- (4) Kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardiga tuleks direktiivis 2014/59/EL jätkata nii ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia kui ka mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia tunnustamist. Ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia puhul kohaldatakse kriisilahendust üksnes ühe konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja (tavaliselt emaettevõtja) suhtes, samas kui teiste konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate (tavaliselt tegutsevad tütarettevõtjad) suhtes kriisilahendust ei kohaldata ning nende kahjum ja rekapiitaliseerimise vajadus kantakse üle ettevõtjale, kelle suhtes kriisilahendust

¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

kohaldatakse. Mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia puhul võidakse kriisilahendust kohaldada ühe konsolideerimisgrupi mitme ettevõtja suhtes. Soovitud kriisilahendusstrateegia tulemuslikuks kohaldamiseks tuleb selgelt kindlaks määrata ettevõtjad, kelle suhtes kriisilahendust kohaldatakse („kriisilahendusosalused ettevõtjad“), ja nende tüarettevõtjad („kriisilahendusosalused grupid“). Selline kindlaksmääramine on oluline, et määrata kindlaks selliste kahjumikatmis- ja rekapiataliseerimisvõime eeskirjade kohaldamise tase, mida finantsettevõtted peavad järgima. Seepärast tuleb kehtestada mõisted „kriisilahendusosalune ettevõtja“ ja „kriisilahendusosalune grupp“ ning muuta direktiivi 2014/59/EL seoses konsolideerimisgruppide kriisilahenduse kavandamisega, et näha sõnaselgelt ette, et kriisilahendusasadutused peavad konsolideerimisgrupi raames kindlaks määrama kriisilahendusosalused ettevõtjad ja kriisilahendusosalused grupid ning võtma nõuetekohaselt arvesse konsolideerimisgrupi raames kavandatud kriisilahenduse meetmete mõju, et tagada tulemuslik konsolideerimisgrupi kriisilahendus.

- (5) Liikmesriigid peaksid tagama, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel on piisav kahjumikatmis- ja rekapiataliseerimisvõime, et tagada kriisilahenduse korral kahjumi sujuv ja kiire katmine ning ettevõtja rekapiataliseerimine, ning et selle mõju finantsstabiilsusele ja maksumaksjatele on võimalikult väike. See tuleks saavutada sellega, et krediidasutused ja investeerimisühingud täidavad direktiivi 2014/59/EL kohast krediidasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet.
- (6) Selleks et viia krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiataliseerimisvõimet mõõtvad näitajad kooskõlla kogu kahjumikatmisvõime standardi vastavate näitajatega, tuleks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet väljendada protsendina asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu koguriskipositsioonist ja finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajast.
- (7) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks vajalike teisendatavate kohustuste kõlblikkuskriteeriumid peaksid olema kooskõlas määruses (EL) nr 575/2013 kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude puhul sätestatud kriteeriumidega, võttes arvesse käesoleva direktiiviga ette nähtud täiendavaid kohandusi ja nõudeid. Eelkõige peaksid teatavad tuletisinstrumendi tunnustega võlakohustused (nt teatavad struktureeritud väärtpaperid) olema omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikud sel määral, mil neil on lõpptähtajal tagasimaksmisele kuuluv fikseeritud põhisumma, samas kui tuletisinstrumendiga on seotud üksnes täiendav tootlus, mis sõltub alusvara tulemustest. Pidades silmas nende fikseeritud põhisummat, peaksid kõnealused instrumendid olema kriisilahenduse korral väga hea kahjumikatmisvõimega ja hõlpsasti teisendatavad.
- (8) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikud kohustused hõlmavad põhimõtteliselt kõiki kohustusi, mis tulenevad tagamata ja eelisnõudeõiguseeta võlausaldajate nõuetest (allutamata kohustused), välja arvatud juhul, kui need ei vasta käesolevas direktiivis sätestatud konkreetsetele kõlblikkuskriteeriumidele. Krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduskõlblikkuse suurendamiseks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tõhusa kasutamise teel peaks kriisilahendusasadutustel olema võimalik nõuda, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue täidetaks allutatud kohustustega,

eelkõige juhul, kui on selged märgid, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamises osalevad võlausaldajad kannavad kriisilahenduse käigus tõenäoliselt kahjumi, mis ületaks nende võimalikku kahjumi maksjõuetuse korral. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist allutatud kohustustega võib nõuda üksnes ulatuses, mida on vaja, et võlausaldajad ei kannaks kriisilahenduse korral suuremat kahjumi, kui nad oleksid muidu kandnud maksejõuetuse korral. Kriisilahendusasutuste nõutud võlainstrumentide mis tahes allutamine krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude jaoks ei tohiks mõjutada võimalust osaliselt täita kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue allutamata võlainstrumentidega vastavalt määrusele (EL) nr 575/2013 kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardiga.

- (9) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue peaks võimaldama krediidasutustel ja investeerimisühingutel kanda kriisilahendusest oodatava kahjumi ja rekapiitalseerida krediidasutus või investeerimisühing pärast kriisilahendust. Kriisilahendusasutused peaksid valitud kriisilahendusstrateegia alusel nõuetekohaselt põhjendama omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taset, eelkõige seoses direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõude vajaduse ja tasemega rekapiitalseerimise summas. Põhimõtteliselt peaks kõnealune tase koosnema järgmise kahe komponendi summast: kriisilahenduse käigus eeldatava kahjumi summa, mis vastab krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõuetele, ning rekapiitalseerimissumma, mis võimaldab krediidasutusel või investeerimisühingul pärast kriisilahendust täita omavahendite nõudeid, et ta saaks tegevusloa alusel jätkata oma tegevust kooskõlas valitud kriisilahendusstrateegiaga. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet tuleks väljendada protsendina koguriskipositsioonist ja finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajast ning krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid mõlemast näitajast tulenevaid tasemeid järgima samaaegselt. Kriisilahendusasutusel peaks olema võimalik nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel rekapiitalseerimise summat kohandada, et asjakohaselt kajastada suurenenud riske, mis mõjutavad kriisilahenduskõlblikkust ja tulenevad kriisilahendusala grupi ärimudelitest, rahastamisprofiilist ja üldisest riskiprofiilist, ja seepärast sellistel piiratud asjaoludel nõuda artikli 45c lõigete 3 ja 4 esimeses lõigus osutatud rekapiitalseerimise summade ületamist.
- (10) Globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkuse suurendamiseks peaks kriisilahendusasutustel olema õigus kehtestada sellistele ettevõtjatele lisaks määruses (EL) nr 575/2013 ette nähtud kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõudele krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue. Kõnealuse krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude võib kehtestada üksnes juhul, kui kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue ei ole piisav globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kahjumi katmiseks ja rekapiitalseerimiseks valitud kriisilahendusstrateegia kohaselt.
- (11) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kehtestamisel peaksid kriisilahendusasutused arvesse võtma krediidasutuse või investeerimisühingu süsteemset olulisust ja tema maksejõuetuse võimalikku negatiivset mõju finantsstabiilsusele. Nad peaksid arvesse võtma vajadust tagada võrdset tingimused globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele ning muudele võrreldavatele liidus süsteemselt olulistele ettevõtjatele. Seega ei tohiks selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, keda ei

käsitata globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjatena, kuid kes on liidus süsteemselt ligikaudu sama olulised nagu globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad, ebasproportsionaalselt erineda tavapäraselt globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjatele kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tasemest ja ülesehitusest.

- (12) Sarnaselt direktiiviga 2013/36/EL pädevatele asutustele antud õigustega tuleks käesoleva direktiiviga anda kriisilahendusasutustele õigus nõuda, et krediidiasutused ja investeerimisühingud täidaksid kõrgemat omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, ja samas võimaldada neil paindlikumalt käsitleda kõnealuse nõude mis tahes rikkumist, eelkõige leevendades kõnealuste rikkumiste automaatset mõju maksimaalse jaotatava summa piirangute vormis. Kriisilahendusasutustel peaks olema õigus anda krediidiasutustele ja investeerimisühingutele suunis hoida määruse (EL) nr 575/2013 ja direktiivi 2013/36/EL kohaste omavahendite nõuete taset ületavaid täiendavaid summasid, et katta kriisilahenduse käigus kahjum ja/või tagada turu piisav usaldus krediidiasutuse või investeerimisühingu vastu pärast kriisilahendust. Selleks et tagada kooskõla direktiiviga 2013/36/EL, võib täiendava kahjumi katmise suunise anda ainult juhul, kui pädev järelevalveasutus on vastavalt direktiivile 2013/36/EL nõudnud „kapitalisuunist“, ja see ei tohi ületada kõnealuses suunises nõutud taset. Rekapitalizeerimise summa puhul peaks turu usalduse tagamiseks suunises nõutud tase võimaldama krediidiasutusel või investeerimisühingul jätkuvalt täita piisava aja jooksul tegevusloa saamise tingimusi, sealhulgas katta pärast kriisilahendust tema tegevuse restruktureerimisega seotud kulud. Turu usalduse puhver ei peaks ületama direktiivi 2013/36/EL kohast kombineeritud kapitalipuhvri nõuet, välja arvatud juhul, kui seda on vaja selle tagamiseks, et ettevõtja pärast kriisilahendussündmust piisava aja jooksul jätkuvalt täidaks tegevusloa saamise tingimusi. Kui ettevõtja ei suuda püsivalt endale tagada täiendavaid omavahendeid ega kõlblikke kohustusi, nagu on ette nähtud suunises, peaks kriisilahendusasutusel olema õigus nõuda, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude summat suurendataks, et see vastaks suunises esitatud summale. Selleks et teha kindlaks, kas ettevõtja ei suuda püsivalt nõudeid täita, peaks kriisilahendusasutus võtma arvesse ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude aruandlust, nagu on nõutud käesoleva direktiiviga.
- (13) Kooskõlas määrusega (EL) nr 575/2013 tuleks kriisilahendusala ettevõtjatena kvalifitseeruvate krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet üksnes konsolideeritud kriisilahendusala grupi tasandil. See tähendab, et kriisilahendusala ettevõtjad peaksid emiteerima ettevõtjaväliste kolmandast isikust võlausaldajatele omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikke instrumente ja kirjeid, mida teisendatakse juhul, kui kriisilahendusala ettevõtja suhtes algatatakse kriisilahendusmenetlus.
- (14) Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes ei ole kriisilahendusala ettevõtjad, peaksid järgima omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet individuaalselt. Kõnealuste krediidiasutuste ja investeerimisühingute kahjumi katmise ja rekapitalizeerimise vajadused peaks üldiselt katma nende vastavad kriisilahendusala ettevõtjad, kes peaksid omandama kõnealuste krediidiasutuste ja investeerimisühingute emiteeritud kõlblikud kohustused ning hindama need alla või konverteerima omandiõiguse instrumentideks, kui kõnealused krediidiasutused ja investeerimisühingud ei ole enam jätkusuutlikud. Seega tuleks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mida kohaldatakse krediidiasutuste ja

investeerimisühingute suhtes, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, kohaldada koos ja kooskõlas kriisilahendusosaluste ettevõtjate suhtes kohaldatavate nõuetega. See peaks võimaldama kriisilahendusasiutustel lõpetada kriisilahendusosaluse grupi kriisilahendusmenetlus ilma, et oleks vaja algatada kriisilahendusmenetlust tema teatavate tütarettevõtjate suhtes, ja seega vältida võimalikku häirivat mõju turule. Kokkuleppel kriisilahendusosaluse ettevõtja ja tema tütarettevõtja kriisilahendusasiutustega peaks olema võimalik asendada kõlblike kohustuste emiteerimine kriisilahendusosalustele ettevõtjatele kriisilahendusosaluse ettevõtja ja tütarettevõtjate vaheliste tagatud garantiidega, mida võib aktiveerida juhul, kui on täidetud ajastustingimused, mis on samaväärsed nendega, mis võimaldavad kõlblike kohustuste allahindamist või konverteerimist. Samuti peaks kriisilahendusasiutustel olema võimalik täielikult loobuda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisest krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, kui nii kriisilahendusosalune ettevõtja kui ka tema tütarettevõtjad on asutatud samas liikmesriigis. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, peaks olema kooskõlas valitud kriisilahendusstrateegiaga, eelkõige ei tohiks see pärast krediitiasutuste ja investeerimisühingute rekapitaliseerimist muuta kõnealuste krediitiasutuste ja investeerimisühingute ning nende kriisilahendusosaluse grupi omandisuhet.

- (15) Selleks et tagada kriisilahenduse eesmärgil asjakohane omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tase, peaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kehtestamise eest vastutav ametiasutus olema kriisilahendusosaluse ettevõtja kriisilahendusasiutus, konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasiutus, kes on põhietaettevõtja kriisilahendusasiutus, ja kriisilahendusosaluse grupi muude ettevõtjate kriisilahendusasiutused. Ametiasutuste vaheliste mis tahes vaidluste puhul kohaldatakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010¹⁷ Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) õigusi, võttes arvesse käesolevas direktiivis sätestatud tingimusi ja piiranguid.
- (16) Kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude mis tahes rikkumist peaksid pädevad asutused ja kriisilahendusasiutused nõuetekohaselt käsitleda ja võtma selle suhtes parandusmeetmeid. Kuna kõnealuste nõuete rikkumine võib krediitiasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust pärssida, tuleks lühendada kriisilahenduskõlblikkust pärssivate takistuste kõrvaldamise kehtivat menetlust, et saaks otstarbekalt käsitleda nõuete mis tahes rikkumist. Samuti peaks kriisilahendusasiutustel olema võimalik nõuda, et krediitiasutused ja investeerimisühingud muudaksid kõlblike instrumentide ja kirjade tähtajaprofiili ning koostaksid ja rakendaksid kavad, et taastada kõnealuste nõuete tase.
- (17) Selleks et tagada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude läbipaistev kohaldamine, peaksid krediitiasutused ja investeerimisühingud esitama oma pädevatele asutustele ja kriisilahendusasiutustele aruanded ning korrapäraselt avalikustama kõlblike kohustuste taseme ja struktuuri, sealhulgas nende tähtajaprofiili ja nõudeõiguse järgu tavalises maksejõuetusmenetluses. Omavahendite nõuete ning

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmise järelevalvelise aruandluse sagedus peaks olema kooskõlas.

- (18) Nõue lisada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi mõju lepingulise tunnustamise säte lepingutesse või instrumentidesse, millega luuakse kolmanda riigi õiguse alla kuuluvad kohustused, peaks tagama, et kõnealuseid kohustusi saab kriisilahenduse korral teisendada. Kuni kõigis kolmandate riikide jurisdiktsioonides ei ole vastu võetud seadusjärgseid tunnustamisraamistikke, mis võimaldavad tulemuslikku piiriülest kriisilahendust, peaks lepinguline kord, kui see on nõuetekohaselt kehtestatud ja laialdaselt kasutusele võetud, tagama toimiva lahenduse. Isegi juhul, kui seadusjärgsed tunnustamisraamistikud on kehtestatud, peaks lepinguline tunnustamiskord aitama tugevdada kriisilahenduse meetmete piiriülese tunnustamise õiguskindlust ja prognoositavust. Võib olla juhtusid, kus krediidasutustel või investeerimisühingutel ei ole võimalik lisada kõnealuseid lepingulisi tingimusi lepingutesse või instrumentidesse, millega luuakse teatavad kohustused, eelkõige kohustused, mis ei ole kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendist välja jäetud direktiivi 2014/59/EL alusel, tagatud hoiused või omavahenditesse kuuluvad instrumendid. Eelkõige ei ole krediidasutustel või investeerimisühingutel võimalik lisada lepingutesse või instrumentidesse, millega luuakse teatavad kohustused, kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi mõju tunnustamise lepingulisi tingimusi juhul, kui kõnealused lepingulised tingimused on asjaomastes kolmandates riikides ebaseaduslikud või kui krediidasutustel või investeerimisühingutel ei ole kõnealuste lepinguliste tingimuste kehtestamiseks vajalikku läbirääkimispositsiooni. Seepärast peaks kriisilahendusametitel olema võimalik loobuda lepinguliste tingimuste lisamise nõude kohaldamisest, kui kõnealuste lepinguliste tingimustega kaasneksid krediidasutustele või investeerimisühingutele ebaproportsionaalsed kulud ning tulenevatel kohustustel ei oleks kriisilahendusmenetluses märkimisväärne kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime. Kõnealust loobumist ei tohiks kohaldada juhul, kui paljudel lepingutel või kohustustel kokku oleks kriisilahendusmenetluses märkimisväärne kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime. Tagamaks, et see ei mõjuta krediidasutuste või investeerimisühingute kriisilahenduskõlblikkust, ei tohiks kohustused, mille puhul kohaldatakse loobumist, olla kõlblikud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks.
- (19) Finantsstabiilsuse säilitamise seisukohalt on tähtis, et pädevad asutused oleksid suutelised peatama krediidasutuse või investeerimisühingu finants- ja majandusolukorra halvenemise enne, kui krediidasutus või investeerimisühing jõuab punkti, millest alates ametiasutustel ei ole muud võimalust kui alata selle suhtes kriisilahendusemenetlus ja see lõpuni viia. Selleks tuleks pädevatele asutustele anda asjakohased varajase sekkumise õigused. Varajase sekkumise õigused peaksid hõlmama õigust peatada vajalikuks miinimumajaks teatavad lepingulised kohustused. Kõnealune peatamisõigus tuleks nõuetekohaselt kindlaks määrata ja seda tuleks kasutada üksnes juhul, kui on vaja teha kindlaks, kas tuleks võtta varajase sekkumise meetmeid, või määrata kindlaks, kas krediidasutus või investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv. Kõnealust peatamisõigust ei tuleks siiski kohaldada kohustuste suhtes, mis on seotud osalemisega Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/26/EÜ¹⁸ kohaselt määratud süsteemides, kesketes vastaspooltes

¹⁸

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpapieriarveldussüsteemides (EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45).

ja keskpankades, sealhulgas Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) poolt tunnustatud kolmandate riikide kesksetes vastaspooltes. Samuti ei tuleks seda kohaldada tagatud hoiuste suhtes. Varase sekkumise õigused peaksid hõlmama nii neid õigusi, mis on juba ette nähtud direktiiviga 2013/36/EL asjaolude puhuks, mida ei käsitata varase sekkumisena, kui ka muid õigusi, mida peetakse vajalikuks krediidasutuse või investeerimisühingu rahandusliku usaldusväärsuse taastamiseks.

- (20) Tõhusa kriisilahenduse ja eelkõige kohtualluvuse konfliktide vältimise huvides on, et maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes ei algatataks ega jätkataks tavalist maksejõuetusmenetlust, kui kriisilahendusamet on rakendamas oma kriisilahendusõigusi või rakendamas kriisilahenduse vahendeid, välja arvatud kriisilahendusameti algatusel või selle nõusolekul. Samuti on kasulik ja vajalik teatavad lepingulised kohustused lühikeseks ajaks peatada, nii et kriisilahendusamet oleks piisavalt aega hindamiseks ja kriisilahenduse vahendite rakendamiseks. Kõnealune õigus tuleks nõuetekohaselt kindlaks määrata ja seda tuleks kasutada üksnes minimaalsel ajavahemikul, mida on vaja hindamiseks ja kriisilahenduse vahendite rakendamiseks. Kõnealust õigust ei tuleks siiski kohaldada tagatud hoiuste või selliste kohustuste suhtes, mis on seotud osalemisega direktiivi 98/26/EÜ kohaselt määratud süsteemides, kesksetes vastaspooltes ja keskpankades, sealhulgas ESMA poolt tunnustatud kolmandate riikide kesksetes vastaspooltes. Direktiiviga 98/26/EÜ vähendatakse makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides osalemisega seotud riski, eelkõige vähendades häireid sellises süsteemis osalejate võimaliku maksejõuetuse korral. Selleks et tagada kõnealuse kaitse asjakohane kohaldamine kriisilukorras ning ühtlasi hoida makse- ja väärtpaberisüsteemide korraldajate ja muude turuosaliste asjakohast kindlustunnet, tuleks direktiivi 2014/59/EL muuta, et näha ette, et pelgalt kriisiennetusmeetet ega kriisiohjemeedet ei tohiks iseenesest käsitada maksejõuetusmenetlusena direktiivi 98/26/EÜ tähenduses, kui lepingukohaseid sisulisi kohustusi täidetakse jätkuvalt. Miski direktiivis 2014/59/EL ei tohiks mõjutada direktiivi 98/26/EÜ kohaselt määratud süsteemi toimimist ega õigust sama direktiiviga tagatud tagatisele.
- (21) Selleks et hoida ära nõuete dubleerimist ja kohaldada kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse asjakohaseid eeskirju vastavalt määrusele (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta], tuleks direktiivi 2014/59/EL muuta, et jätta selle kohaldamisalast välja sellised kesksed vastaspoolde, kelle suhtes kohaldavad liikmesriigid vastavalt määrusele (EL) nr 648/2012¹⁹ teatavaid direktiivi 2013/36/EL kohaseid tegevusloa andmise nõudeid ja kes on seepärast saanud loa tegutseda krediidasutusena.
- (22) Krediidasutuste või investeerimisühingute teatavate kohustuste väljajätmine kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisalast ning direktiivi 2014/59/EL kohasest õigusest peatada teatavad kohustused, piirata tagatisest tulenevaid õigusi või ajutiselt peatada lepingu ülesütlemise õigus, peaks samuti hõlmama kohustusi, mis on seotud liidus asutatud kesksete vastaspooltega või ESMA tunnustatud kolmandate riikide kesksete vastaspooltega.

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabe hoidlate kohta (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1).

- (23) Selleks et tagada ühtne arusaam eri õigusaktides kasutatud mõistetest, on asjakohane lisada direktiivi 98/26/EÜ määruses (EL) nr 648/2012 sätestatud määratlused ja kontseptsioonid seoses „keskse vastaspoolte“ ja „osalejaga“.
- (24) Kesksete vastaspoolte kriisilahenduse tulemuslikuks rakendamiseks ei tuleks direktiiviga 2002/47/EÜ²⁰ ette nähtud kaitsemeetmeid kohaldada mis tahes piirangute suhtes, mis puudutavad finantstagatiskokkuleppe täitmisele pööramist või pandiõigusel põhineva finantstagatiskokkuleppe või lõpetamisel toimuvat tasaarveldust või tasaarvestust käsitleva sätte jõustamist, mida kohaldatakse kooskõlas määrusega (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta].
- (25) Direktiivides 2012/30/EL²¹, 2011/35/EL²², 2005/56/EÜ²³, 2004/25/EÜ²⁴ ja 2007/36/EÜ²⁵ on sätestatud selliste kesksete vastaspoolte aktsionäride ja võlausaldajate kaitse eeskirjad, kes kuuluvad kõnealuste direktiivide kohaldamisalasse. Olukorras, kus kriisilahendusasutused peavad määruse (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] alusel kiiresti tegutsema, võivad kõnealused eeskirjad pärssida tulemuslike kriisilahendusmeetmete võtmist ning kriisilahenduse vahendite ja õiguste kasutamist kriisilahendusasutuste poolt. Seepärast tuleks direktiivi 2014/59/EL kohaseid erandeid laiendada õigusaktidele, mis on vastu võetud vastavalt määrusele (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta]. Selleks et tagada sidusrühmadele maksimaalne õiguskindlus, peaksid erandid olema selged ja neid tuleks määratleda kitsalt; samuti tuleks neid kasutada üksnes avalikes huvides ja juhul, kui kriisilahendusmenetluse käivitavad tingimused on täidetud. Kriisilahenduse vahendite kasutamise eeltingimus on, et kriisilahenduse eesmärgid ja määruses (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] sätestatud kriisilahenduse tingimused on täidetud. Tagamaks, et ametiasutused saavad määrata karistusi juhul, kui määruse (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] sätteid ei ole järgitud, ja et kõnealused karistuste määramise õigused on kooskõlas muude finantseerimisasutuste finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistikuga, peaks direktiivi 2014/59/EL VIII jaotise kohaldamisala hõlmama ka määruse (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] sätete rikkumist.
- (26) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt sätestada finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku jaoks ühtsed eeskirjad, ei suuda liikmesriigid piisavalt

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1).

²¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/30/EL tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 54 teises lõigus tähendatud äriühingutelt nõuavad seoses aktsiaseltside asutamise ning nende kapitali säilitamise ja muutmise, et muuta sellised tagatised võrdväärseteks (ELT L 315, 14.11.2012, lk 74).

²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta direktiiv 2011/35/EL, mis käsitleb aktsiaseltside ühinemist (ELT L 110, 29.4.2011, lk 1).

²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/56/EÜ piiratud vastutusega äriühingute piiriülese ühinemise kohta (ELT L 310, 25.11.2005, lk 1).

²⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprill 2004. aasta direktiiv 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta (ELT L 142, 30.4.2004, lk 12).

²⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta direktiiv 2007/36/EÜ noteeritud äriühingute aktsionäride teatavate õiguste kasutamise kohta (ELT L 184, 14.7.2007, lk 17).

saavutada ning selle ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

- (27) Selleks et anda piisavalt aega käesoleva direktiivi ülevõtmiseks ja kohaldamiseks, tuleks ette näha, et liikmesriigid peavad käesoleva direktiivi oma siseriiklikesse õigusnormidesse üle võtma 12 kuu jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist ning asjaomased krediitiasutused ja investeerimisühingud peavad uusi sätteid hakkama järgima kuue kuu jooksul pärast ülevõtmise kuupäeva,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1 *Direktiivi 2014/59/EL muutmine*

1. Artiklisse 1 lisatakse lõige 3:

„3. Käesolevat direktiivi ei kohaldata selliste kesksete vastaspoolte suhtes, kelle suhtes kohaldab liikmesriik vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artikli 14 lõikele 5 teatavaid direktiivi 2013/36/EL kohaseid tegevusloa andmise nõudeid.

Käesoleva direktiivi VIII jaotise sätteid kohaldatakse ka seoses karistustega, mida kohaldatakse juhul, kui ei järgita määrust [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta].“.

2. Artikli 2 lõike 1 punktis 71 asendatakse tekst „kõlblikud kohustused“ tekstiga „teisendatavad kohustused“.

3. Artikli 2 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„71 a) „kõlblikud kohustused“ – teisendatavad kohustused, mis vastavalt vastavad artikli 45b või artikli 45g lõike 3 punkti a tingimustele;“.

4. Artikli 2 lõikesse 1 lisatakse punktid 83a, 83b, 109 ja 110:

„83 a) „kriisilahenduslune ettevõtja“ – liidus asutatud ettevõtja, mille kriisilahendusasutus on vastavalt artiklile 12 kindlaks määranud ettevõtjana, kelle suhtes on kriisilahenduse kavas ette nähtud kriisilahenduse meede;

83b) „kriisilahenduslune grupp“ – kriisilahenduslune ettevõtja ja selle tütarettevõtjad, mis ei ole ise kriisilahenduslused ettevõtjad ega teise kriisilahendusluse ettevõtja tütarettevõtjad;

109) „kliiriv liige“ määruse (EL) nr 648/2012 artikli 2 punktis 14 määratletud kliiriv liige;

110) „juhtorgan“ – juhatus või nõukogu või mõlemad, mis on moodustatud vastavalt siseriiklikule äriühinguid reguleerivale ja kooskõlas määruse (EL) nr 648/2012 artikli 27 lõikega 2;“.

5. Artikli 12 lõike 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutused koostavad konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavad koostöös tütarettevõtjate kriisilahendusasutustega ja pärast konsulteerimist oluliste filiaalide kriisilahendusasutustega, kui see on asjaomase filiaali puhul vajalik. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed, mida kohaldatakse järgmiste suhtes:

- (a) liidus tegutsev emaettevõtja;
- (b) konsolideerimisgruppi kuuluvad ja liidus asuvad tütarettevõtjad;
- (c) artikli 1 lõike 1 punktides c ja d osutatud ettevõtjad ning
- (d) võttes arvesse VI jaotist, konsolideerimisgruppi kuuluvad ja väljaspool liitu asuvad tütarettevõtjad.

Vastavalt esimeses lõigus osutatud meetmetele määratakse kriisilahenduse kavas iga konsolideerimisgrupi puhul kindlaks järgmine:

- (a) kriisilahendusalaused ettevõtjad;
- (b) kriisilahendusalaused grupid.“

6. Artikli 12 lõike 3 punktid a ja b asendatakse järgmisega:

„a) määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed, mida tuleb võtta kriisilahendusalauste ettevõtjate suhtes artikli 10 lõikes 3 osutatud stsenaariumide korral, ja kõnealuste meetmete mõju artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud muudele konsolideerimisgrupi ettevõtjatele, emaettevõtjale ja tütarettevõtjatest krediitiasutustele ja investimisühingutele;

b) tehakse kindlaks ulatus, mil määral oleks liidus asuvate kriisilahendusalauste ettevõtjate suhtes võimalik koordineeritult kohaldada ja rakendada kriisilahenduse vahendeid ja -õigusi, sealhulgas meetmeid, millega soodustataks konsolideerimisgrupi kui terviku või konsolideerimisgrupi mitme ettevõtja eraldi äriiliinide või tegevuste või konsolideerimisgrupi teatavate ettevõtjate või kriisilahendusalauste gruppide omandamist kolmanda isiku poolt, ning tehakse kindlaks võimalikud koordineeritud kriisilahendust pärssivad asjaolud;“

7. Artikli 12 lõike 3 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) sätestatakse kõik täiendavad, käesolevas direktiivis nimetatud meetmed, mida asjaomased kriisilahendusasutused kavatsevad seoses kriisilahendusalauste ettevõtjatega võtta;“

8. Artikli 12 lõikesse 3 lisatakse punkt a1:

„a1) kui konsolideerimisgrupp koosneb mitmest kriisilahendusalausest gruppist, määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed seoses iga kriisilahendusalause grupi kriisilahendusalauste ettevõtjatega ja selliste meetmete mõju järgmistele:

i) muud konsolideerimisgrupi ettevõtjad, kes kuuluvad samasse kriisilahendusalausesse gruppi;

ii) muud kriisilahendusallused grupid.“.

9. Artikli 13 lõikesse 4 lisatakse esimese lõigu järgmine lõik:

„Kui konsolideerimisgrupp koosneb mitmest kriisilahendusallusest grupist, võetakse artikli 12 lõike 3 punktis a1 osutatud kriisilahenduse meetmete kava vastu esimeses lõigus osutatud ühisotsusena.“

10. Artikli 13 lõike 6 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui kriisilahendusallused ei ole nelja kuu jooksul ühisotsust vastu võtnud, teeb iga kriisilahendusallus, kes vastutab tütarettevõtja eest ja kes ei ole konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavaga nõus, oma otsuse ja vajaduse korral teeb kindlaks kriisilahendusalluse ettevõtja ning koostab ja haldab tema jurisdiktsiooni kuuluvatest ettevõtjatest koosneva kriisilahendusalluse grupi kriisilahenduse kava. Iga üksikotsus kriisilahendusallustega mittenõustumise kohta peab olema igakülgset põhjendatud ja sisaldama muu hulgas konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavaga mittenõustumise põhjuseid ning võtma arvesse teiste kriisilahendusalluste ja pädevate alluste seisukohti ja reservatsioone. Iga kriisilahendusallus teatab oma otsusest teistele kriisilahenduse kolleegiumi liikmetele.“

11. Artikli 16 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Konsolideerimisgruppi peetakse kriisilahenduskõlblikuks sel juhul, kui kriisilahendusalluste jaoks on teostatav ja usutav konsolideerimisgrupi ettevõtjate likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses või kõnealuse konsolideerimisgrupi suhtes kriisilahenduse läbiviimine konsolideerimisgrupi kriisilahendusalluste ettevõtjate suhtes kriisilahenduse vahendite ja õiguste kasutamise teel, vältides nii palju kui võimalik mis tahes olulisi negatiivseid tagajärgi konsolideerimisgrupi ettevõtjate asukoha liikmesriikide, teiste liikmesriikide või liidu finantssüsteemile, sealhulgas laiema finantsilise ebastabiilsuse või kogu süsteemi haaravate sündmuste korral, ning lähtudes eesmärgist tagada konsolideerimisgrupi ettevõtjate kriitiliste funktsioonide täitmise jätkuvus sellega, et kõnealuseid funktsioone saab õigel ajal kergesti eraldada, või muul viisil. Kui konsolideerimisgruppi ei peeta kriisilahenduskõlblikuks, annavad konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusallused sellest Euroopa Pangandusjärelevalvele õigeaegselt teada.“

12. Artiklile 16 lisatakse lõige 4:

„4. „Kui konsolideerimisgrupp koosneb mitmest kriisilahendusallusest grupist, tagavad liikmesriigid, et lõikes 1 osutatud allused hindavad iga kriisilahendusalluse grupi kriisilahenduskõlblikkust vastavalt käesolevale artiklile.

Esimeses lõigus osutatud hindamine tehakse lisaks kogu konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamisele.“

13. Artikli 17 lõikele 3 lisatakse järgmine lõik:

Kui kriisilahenduskõlblikkust pärssiv oluline takistus on tingitud direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõikes 2 osutatud olukorrast, paneb krediitiasutus või

investeeringisühing kriisilahendusametusele kahe nädala jooksul alates lõike 1 kohase teate saamisest ette võimalikud meetmed selle tagamiseks, et krediitiasutus või investeeringisühing järgiks artikleid 45f või 45g ja direktiivi 2013/36/EL artikli 128 lõikes 6 osutatud nõuet.“.

14. Artikli 17 lõikesse 5 lisatakse punkt h1:

„h1) nõuda, et krediitiasutus või investeeringisühing või artikli 1 lõike 1 punktides b, c või d osutatud ettevõtja esitaks kava artiklite 45f ja 45g ning direktiivi 2013/36/EL artikli 128 lõikes 6 osutatud nõude järgimise taastamiseks;“.

15. Artikli 17 lõikesse 5 lisatakse punkt j1:

„j1) nõuda, et krediitiasutus või investeeringisühing või artikli 1 lõike 1 punktides b, c või d osutatud ettevõtja muudaks artiklis 45b või artikli 45g lõike 3 punktides a ja b osutatud kirjete tähtajaprofiili, et tagada artikli 45f või 45g jätkuv järgimine.“

16. Artikli 17 lõike 5 punktides i ja j asendatakse tekst „artiklis 45“ tekstiga „artiklites 45f ja 45g“.

17. Artikli 18 lõiked 1–7 asendatakse järgmisega:

„1. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusametuse arutab koos tütarettevõtjate kriisilahendusametustega ning pärast konsulteerimist järelevalvekolleegiumiga ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusametustega, kui see on olulise filiaali puhul vajalik, kriisilahenduse kolleegiumis artikli 16 kohaselt nõutava hindamise tulemusi ja teeb kõik endast oleneva, et jõuda vastavalt artikli 17 lõikele 4 kindlaks määratud meetmete rakendamise suhtes ühisele otsusele seoses kõikide artikli 1 lõikes 1 osutatud konsolideerimisgruppi kuuluvate kriisilahendusametuste ettevõtjatega ja nende tütarettevõtjatega.

2. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusametuse koostab koostöös konsolideeritud järelevalvet teostava krediitiasutuse või investeeringisühingu ja Euroopa Pangandusjärelevalvega vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 25 lõikele 1 aruande ja esitab selle liidus tegutsevale emettevõtjale, tütarettevõtjate kriisilahendusametustele, kes edastavad selle oma järelevalve all olevatele tütarettevõtjatele, ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusametustele. Aruanne koostatakse pärast pädevate ametustega konsulteerimist ning selles analüüsitakse olulisi takistusi, mis võivad pärssida tõhusat kriisilahenduse vahendite rakendamist ja kriisilahendusõiguste kasutamist konsolideerimisgrupi suhtes ja kriisilahendusametuste gruppide suhtes, kui konsolideerimisgrupp koosneb mitmest kriisilahendusametusest grupist. Aruandes analüüsitakse mõju krediitiasutuse või investeeringisühingu ärimudelile ning soovatakse proportsionaalseid ja sihipäraseid meetmeid, mis on kriisilahendusametuse arvates vajalikud või asjakohased nende pärssivate takistuste kõrvaldamiseks.

Kui konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust pärssiv takistus on tingitud direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõikes 2 osutatud olukorrast, teavitab konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusametuse pärast kriisilahendusametuse ettevõtja kriisilahendusametusega ja tema tütarettevõtjatest krediitiasutuste või

investeeringisühingute kriisilahendusasutustega konsulteerimist kõnealuse takistuse hinnangust liidus tegutsevat emaettevõtjat.

3. Nelja kuu jooksul pärast aruande saamist võib liidus tegutsev emaettevõtja esitada konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele oma tähelepanekud ning teha ettepaneku alternatiivsete meetmete kohta, millega oleks võimalik aruandes nimetatud pärssivad takistused kõrvaldada.

Kui kõnealused takistused on tingitud direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõikes 2 osutatud olukorrast, paneb liidus tegutsev emaettevõtja konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele kahe nädala jooksul alates lõike 2 kohase teate saamise kuupäevast ette võimalikud meetmed, et takistuste suhtes meetmeid võtta või need takistused kõrvaldada.

4. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus teavitab liidus tegutseva emaettevõtja välja pakutud meetmetest konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust, Euroopa Pangandusjärelevalvet, tütarettevõtjate kriisilahendusasutusi ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutusi, kui see on olulise filiaali puhul asjakohane. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutused ja tütarettevõtjate kriisilahendusasutused teevad pärast pädevate asutuste ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutustega konsulteerimist kõik endast oleneva selleks, et jõuda kriisilahenduse kolleegiumis oluliste takistuste tuvastamise osas ning vajaduse korral liidus tegutseva emaettevõtja välja pakutud meetmete hindamise osas ning asutuste poolt nende takistustega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks nõutavate meetmete osas ühisele otsusele, milles võetakse arvesse meetmete võimalikku mõju kõikidele liikmesriikidele, kus konsolideerimisgrupp tegutseb.

5. Ühisotsusele tuleb jõuda nelja kuu jooksul pärast liidus tegutseva emaettevõtja tähelepanekute esitamist või lõikes 3 osutatud neljakuulise tähtaja möödumisel, olenevalt sellest, kumb on varem.

Ühisotsusele, mis käsitleb kriisilahenduskõlblikkust pärssivaid takistusi, mis on tingitud direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõikes 2 osutatud olukorrast, tuleb jõuda kahe nädala jooksul pärast seda, kui liidus tegutsev emaettevõtja on vastavalt lõikele 3 esitanud oma tähelepanekud.

Ühisotsus peab olema põhjendatud ning vormistatud dokumendina, mille konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus esitab liidus tegutsevale emaettevõtjale.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 punktiga c kriisilahendusasutusi ühisotsusele jõudmisel abistada.

6. Juhul kui lõikes 5 osutatud ajavahemikul ei ole jõutud ühisotsusele, teeb konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus konsolideerimisgrupi või kriisilahendusasutuse grupi tasandil artikli 17 lõike 4 kohaselt rakendamisele kuuluvate meetmete kohta oma otsuse.

Otsus peab olema igakülgset põhjendatud ja selles tuleb arvesse võtta teiste kriisilahendusasutuste seisukohti ja reservatsioone. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus esitab otsuse liidus tegutsevale emaettevõtjale.

Juhul kui mõni kriisilahendusasutus on enne lõikes 5 osutatud asjaomase perioodi lõppu edastanud käesoleva artikli lõikes 9 osutatud küsimuse vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkab konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus otsuse tegemise edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Lõikes 5 osutatud asjaomast perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb oma otsuse ühe kuu jooksul või ühe nädala jooksul, kui Euroopa Pangandusjärelevalvele arutamiseks edastatud küsimus on seotud kriisilahenduskõlblikkust pärssiva takistusega, mis on tingitud direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõikes 2 osutatud olukorrast. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast lõikes 5 osutatud asjaomase perioodi lõppu ega pärast ühisotsusele jõudmist. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve otsust ei tee, kohaldatakse konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse otsust.

7. Ühisotsuse puudumisel teevad tütarettevõtjate kriisilahendusasutused oma otsuse tütarettevõtjate poolt artikli 17 lõike 4 kohaselt individuaalselt võetavate sobivate meetmete kohta. See otsus peab olema igakülgset põhjendatud ja selles tuleb arvesse võtta teiste kriisilahendusasutuste seisukohti ja reservatsioone. Otsus esitatakse asjaomasele tütarettevõtjale ja konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele.

Juhul kui mõni kriisilahendusasutus on enne lõikes 5 osutatud asjaomase perioodi lõppu edastanud käesoleva artikli lõikes 9 osutatud küsimuse vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkab tütarettevõtja kriisilahendusasutus otsuse tegemise edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Lõikes 5 osutatud asjaomast perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb oma otsuse ühe kuu jooksul või ühe nädala jooksul, kui Euroopa Pangandusjärelevalvele arutamiseks edastatud küsimus on seotud kriisilahenduskõlblikkust pärssiva takistusega, mis on tingitud artiklite 45–45i rikkumisest. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast lõikes 5 osutatud asjaomase perioodi lõppu ega pärast ühisotsusele jõudmist. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve otsust ei tee, kohaldatakse tütarettevõtja kriisilahendusasutuse otsust.“

18. Artikli 27 lõikesse 1 lisatakse punkt i:

„h) kui lõikes 29a sätestatud tingimused on täidetud, peatada mis tahes makse- või ülekandekohustus, mille osaline krediitdiasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktides b, c või d osutatud ettevõtja on.“

19. Lisatakse artikkel 29a:

*„Artikkel 29a
Õigus peatada teatavaid kohustusi*

1. Liikmesriigid näevad ette, et nende vastav pädev asutus võib pärast kriisilahendusasutusega konsulteerimist kasutada artikli 27 lõike 1 punktis i osutatud

õigust üksnes juhul, kui peatamisõiguse kasutamist on vaja selleks, et viia läbi artikli 27 lõike 1 esimese lõigu kohane hindamine või artikli 32 lõike 1 punkti a kohane kindlaksmääramine.

2. Lõikes 1 osutatud peatamise kestus ei tohi ületada minimaalset ajavahemikku, mida pädev asutus peab vajalikuks, et viia läbi artikli 27 lõike 1 esimese lõigu kohane hindamine või artikli 32 lõike 1 punkti a kohane kindlaksmääramine, ja igal juhul ei tohi see ületada viit tööpäeva.
3. Lõike 1 kohast peatamist ei kohaldata järgmiste suhtes:
 - (a) makse- ja ülekandekohustused süsteemide või süsteemikorraldajate ees, kes on määratud vastavalt direktiivile 98/26/EÜ, kesksete vastaspoolte ees ja kolmandate riikide kesksete vastaspoolte ees, keda ESMA vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 25 tunnustab, ja keskpankade ees;
 - (b) direktiivi 97/9/EÜ kohaldamisel aktsepteeritavad nõuded;
 - (c) tagatud hoiused.
4. Käesoleva artikli kohase õiguse kasutamisel võtavad pädevad asutused arvesse mõju, mida kõnealuse õiguse kasutamine võib avaldada finantsturgude nõuetekohasele toimimisele.
5. Makse- või ülekandekohustus, mis oleks tulnud täita peatamisajal, tuleb täita kohe pärast peatamisaja lõppu.
6. Kui lepingust tulenevad makse- või ülekandekohustused on vastavalt lõikele 1 peatatud, peatatakse ettevõtja vastaspoolte kõnealusest lepingust tulenevad makse- või ülekandekohustused samaks ajavahemikuks.
7. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused viivitamata teatavad kriisilahendusasutustele lõikes 1 osutatud mis tahes õiguse kasutamisest.
8. Artikli 32 lõikes 2 sätestatud võimalust kasutavad liikmesriigid tagavad, et käesoleva artikli lõikes 1 osutatud peatamisõigust saab pärast pädeva asutusega konsulteerimist kasutada ka kriisilahendusasutus, kui peatamisõiguse kasutamine on vajalik artikli 32 lõike 1 punkti a kohaseks kindlaksmääramiseks.“.
20. Artikli 32 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski alternatiivne eraõigusliku isiku võetav meede, sealhulgas krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi meede, või järelevalvemeede, sealhulgas varase sekkumise meetmed või artikli 59 lõike 2 kohane asjaomaste kapitaliinstrumentide või kõlblike kohustuste allahindamine või konverteerimine krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes aitaks krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;“.
21. Artikli 33 lõiked 2, 3 ja 4 asendatakse järgmistega:

2. „Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasiutused võtavad artikli 1 lõike 1 punktis c või d osutatud ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetmeid, kui kõnealune ettevõtja vastab artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimustele.
3. Kui segavaldusettevõtja tütarettevõtjast krediitiasutused või investeerimisühingud on otseselt või kaudselt vahepealse astme finantsvaldusettevõtja omandis, nähakse kriisilahenduse kavaga ette, et vahepealse astme finantsvaldusettevõtja on kindlaks määratud kriisilahendusala ettevõtjana, ja liikmesriigid tagavad, et kriisilahenduse meetmeid konsolideerimisgrupi kriisilahenduseks võetakse seoses vahepealse astme finantsvaldusettevõtjaga. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasiutused ei võta kriisilahenduse meetmeid konsolideerimisgrupi kriisilahenduseks seoses segavaldusettevõtjaga.
4. Kui käesoleva artikli lõikest 3 ei tulene teisiti ja olenemata asjaolust, et artikli 1 lõike 1 punktides c või d osutatud ettevõtja ei vasta artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimustele, võib kriisilahendusasiutus võtta kriisilahenduse meetme artikli 1 lõike 1 punktides c või d osutatud ettevõtja suhtes, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:
- (a) ettevõtja on kriisilahendusala ettevõtja;
 - (b) üks või mitu kõnealuse ettevõtja tütarettevõtjat, kes on krediitiasutused või investeerimisühingud, kuid mitte kriisilahendusala ettevõtjad, vastavad artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimustele;
 - (c) kõnealuste tütarettevõtjate varad ja kohustused on sellised, et nendega seotud maksejõuetus ohustab konsolideerimisgruppi kui tervikut, ja kriisilahenduse meetme võtmine seoses artikli 1 lõike 1 punktis c või d osutatud ettevõtjaga on vajalik selliste tütarettevõtjate (kes on krediitiasutused või investeerimisühingud) kriisilahenduseks või konsolideerimisgruppi kui terviku kriisilahenduseks.“
22. Artikli 44 lõike 2 punkt f asendatakse järgmisega:
- „f) kohustused vastavalt direktiivile 98/26/EÜ määratud süsteemide või süsteemi korraldajate või nendes osalejate ees, mis tulenevad sellises süsteemis osalemisest, või ESMA poolt tunnustatud kolmanda riigi kesksete vastaspoolte ees ja mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui seitse päeva;“.
23. Artikkel 45 asendatakse järgmiste artiklitega:
- „Artikkel 45*
- Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine ja arvutamine*
1. Liikmesriigid tagavad, et krediitiasutused ja investeerimisühingud ning artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjad täidavad kogu aeg omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuet vastavalt artiklitele 45–45i.
2. Lõikes 1 osutatud nõue arvutatakse vastavalt artikli 45c lõigetele 3 või 4, nagu on asjakohane, omavahendite ja kõlblike kohustuste summana ning seda väljendatakse protsendina järgmistest:

- (a) lõikes 1 osutatud asjaomase ettevõtja koguriskipositsioon, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3;
- (b) lõikes 1 osutatud asjaomase ettevõtja finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitaja, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 429 lõikele 3.

Artikkel 45a Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmisest vabastamine

1. Olenemata artiklist 45 vabastavad kriisilahendusasutused artikli 45 lõikes 1 osutatud nõude täitmisest sellised pandikirjadega rahastatavad hüpoteegikrediidiasutused, kes siseriikliku õiguse kohaselt ei tohi võtta vastu hoiuseid, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:
 - (a) kõnealused krediidiasutused ja investeerimisühingud likvideeritakse siseriikliku maksejõuetusmenetluse või mõne muu menetluse alusel, mida on krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul rakendatud artiklite 38, 40 või 42 kohaselt;
 - (b) selline siseriiklik maksejõuetusmenetlus või muud liiki menetlus tagab, et kõnealuste krediidiasutuste ja investeerimisühingute võlausaldajad, sealhulgas pandikirjade omanikud, kui see on asjakohane, katavad kahjumi viisil, mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele.
2. Artikli 45 lõikes 1 sätestatud nõude täitmisest vabastatud krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kuulu artikli 45f lõikes 1 osutatud konsolideerimise alla.

Artikkel 45b Kriisilahendusala ettevõtjate kõlblikud kohustused

1. Kõlblikud kohustused arvatakse kriisilahendusala ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka ainult juhul, kui need vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a (välja arvatud artikli 72b lõike 2 punkt d) osutatud tingimustele.
2. Erandina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72a lõike 2 punktist 1 arvatakse tuletisinstrumenti tunnustega võlainstrumentidest (nt struktureeritud väärtpaberid) tulenevad kohustused omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka ainult juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:
 - (a) võlainstrumentist tuleneva kohustuse summa on emiteerimise ajal ette teada, see on fikseeritud ja seda ei mõjuta tuletisinstrumenti tunnus;
 - (b) võlainstrumenti, sealhulgas selle tuletisinstrumenti tunnuse suhtes ei kohaldata mingit tasaarvestuskokkulepet ja selle hindamisel ei kohaldata artikli 49 lõiget 3.

Esimeses lõigus osutatud kohustus arvatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka ainult selles osas, mis vastab esimese lõigu punktis a osutatud summale.

3. Kriisilahendusasutused võivad otsustada, et kriisilahendusallused ettevõtjad täidavad artiklis 45f osutatud nõuet instrumentidega, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, tagamaks et kriisilahendusalluse ettevõtja kriisilahenduse saab lõpetada viisil, mis on kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega.

Käesoleva lõike kohases kriisilahendusalluste otsuses põhjendatakse kõnealust otsust järgmiste elementide alusel:

- (a) lõigetes 1 ja 2 osutatud allutamata kohustustel on siseriikliku maksejõuetusmenetluse nõuete hierarhias sama nõudeõiguse järk nagu teatavatel kohustustel, mille puhul allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt artikli 44 lõigetele 2 või 3 ei kasutata;
 - (b) oht, et tulenevalt allahindamise või konverteerimise õiguse kavandatud kasutamisest allutamata kohustuste puhul, mis ei ole välja jäetud allahindamise või konverteerimise õiguste kasutamisest vastavalt artikli 44 lõigetele 2 või 3, kannavad kõnealustest kohustustest tulenevate nõuetega seotud võlausaldajad suuremat kahjumit, kui nad oleksid kandnud tavapärase maksejõuetusmenetluse käigus toimunud likvideerimise korral;
 - (c) allutamata kohustuste summa ei ületa summat, mida on vaja tagamaks, et punktis b osutatud võlausaldajad ei kannaks suuremat kahjumit, kui nad oleksid vastasel korral kandnud tavapärase maksejõuetusmenetluse käigus toimunud likvideerimise korral.
4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 115 vastu delegeeritud õigusakte seoses meetmetega, millega täpsustatakse lõike 2 esimese lõigu punktis a osutatud tingimusi.

*Artikkel 45c Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude
kindlaksmääramine*

1. Artikli 45 lõike 1 kohase nõude määrab iga ettevõtja puhul pärast konsulteerimist pädevate asutustega, sealhulgas EKPga, kindlaks kriisilahendusallus järgmiste kriteeriumide alusel:

- (a) vajadus tagada, et kriisilahendusalluse ettevõtja suhtes saab kriisilahendusmenetluse läbi viia kriisilahenduse vahenditega, rakendades vajaduse korral ja kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit;
- (b) vajadus asjakohasel juhul tagada, et kriisilahendusallusel ettevõtjal ja selle tütarettevõtjatel, kes on krediitiasutused või investimisühingud, kuid mitte kriisilahendusallused ettevõtjad, on piisavalt kõlblikke kohustusi, tagamaks, et juhul, kui nende suhtes vastavalt kohaldatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit või allahindamise ja konverteerimise õigust, saaks katta kahjumi ja tõsta asjaomaste ettevõtjate koguomavahendite suhtarvu ja esimese taseme põhiomavahendite vormis finantsvõimenduse määra uuesti tasemele, mis võimaldab neil jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks neile on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohaselt tegevusluba;

- (c) vajadus tagada, et juhul kui kriisilahenduse kavas eeldatakse, et teatavad kõlblike kohustuste klassid võidakse artikli 44 lõike 3 alusel kohustuste teisendamise vahendi rakendusala välja jätta või kohustuste osalise üleandmise raames saajale täielikult üle anda, on kriisilahendusosalusel ettevõtjal piisavalt muid kõlblike kohustusi selleks, et katta kahjum ja tõsta kriisilahendusosaluse ettevõtja kapitalinõuded või vastavalt vajadusele esimese taseme põhiomavahendite vormis finantsvõimenduse määr uuesti tasemele, mis võimaldab kriisilahendusosalusel ettevõtjal jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohaselt tegevusluba;
- (d) ettevõtja suurus, ärimudel, rahastamismudel ja riskiprofiil;
- (e) see, mil määral hoiuste tagamise skeem võiks aidata rahastada kriisilahendust vastavalt artiklile 109;
- (f) see, mil määral oleks ettevõtja maksejõuetusel negatiivne mõju finantsstabiilsusele, sealhulgas seoses negatiivse mõju ülekandumisega teistele krediitiasutustele ja investeerimisühingutele või ettevõtjatele tulenevalt ettevõtja seotusest teiste krediitiasutuste ja investeerimisühingute või ettevõtjatega või ülejäänud finantssüsteemiga.

2. Kui kriisilahenduse kavas on ette nähtud kriisilahenduse meetme võtmine vastavalt artikli 10 lõikes 3 osutatud asjaomasele kriisilahendusstsenaariumile, peab artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue võrduma summaga, mis on piisav järgmiseks:

- (a) kahjum, mida ettevõtja eeldatavasti kannab, kaetakse täielikult („kahjumi katmine“);
- (b) ettevõtja või selle tütarettvõtjad, kes on krediitiasutused või investeerimisühingud, kuid mitte kriisilahendusosalused ettevõtjad, rekapiitalseeritakse tasemeni, mis võimaldab neil jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL, direktiivi 2014/65/EL või samaväärse õigusakti kohaselt tegevusluba („rekapiitalseerimine“).

Kui kriisilahenduse kavaga on ette nähtud, et ettevõtja likvideeritakse tavapärase maksejõuetusmenetluse käigus, ei tohi artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue kõnealuse ettevõtja puhul ületada summat, mis on piisav kahjumi katmiseks vastavalt esimese lõigu punktile a.

3. Ilma et see piiraks viimase lõigu kohaldamist, ei tohi lõikes 2 osutatud summa ületada kriisilahendusosaluste ettevõtjate puhul järgmistest suurimat:

- (a) järgmiste summa:
 - i) kahjumi summa, mis kaetakse kriisilahenduse käigus ning mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktide a, b ja c ning direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohastele kriisilahendusosaluse ettevõtja suhtes kohaldatavatele nõuetele allkonsolideeritud kriisilahendusosaluse grupi tasandil;

ii) rekapitalizeerimise summa, mis võimaldab kriisilahendusest tuleneval kriisilahendusel grupil taastada määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti c kohase koguomavahendite suhtarvu ja täita direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohast nõuet kriisilahenduseluse grupi allkonsolideeritud tasandil;

(b) järgmiste summa:

i) kahjumi summa, mis kaetakse kriisilahenduse käigus ja mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 kohasele kriisilahenduseluse ettevõtja finantsvõimenduse määra nõudele kriisilahenduseluse grupi allkonsolideeritud tasandil ning

ii) rekapitalizeerimise summa, mis võimaldab kriisilahendusest tuleneval kriisilahendusel grupil taastada määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d kohase finantsvõimenduse määra kriisilahenduseluse grupi allkonsolideeritud tasandil.

Artikli 45 lõike 2 punkti a kohaldamisel väljendatakse artikli 45 lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse käesoleva lõike punkti a kohaselt arvutatud summa jagamisel koguriskipositsiooniga.

Artikli 45 lõike 2 punkti b kohaldamisel väljendatakse artikli 45 lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse käesoleva lõike punkti b kohaselt arvutatud summa jagamisel finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajaga.

Kriisilahenduseluse määrab eelmistes lõikudes osutatud rekapitalizeerimise summad vastavalt kriisilahenduse kavale ette nähtud kriisilahenduse meetmetele ja võib kõnealuseid rekapitalizeerimise summasid kohandada, et asjakohaselt kajastada riske, mis mõjutavad kriisilahenduskõlblikkust ja tulenevad kriisilahenduseluse grupi ärimudelist, rahastamisprofiilist ja üldisest riskiprofiilist.

4. Ilma et see piiraks viimase lõigu kohaldamist, ei tohi lõikes 2 osutatud summa ületada ettevõtjate puhul, kes ei ole kriisilahenduselused ettevõtjad, järgmistest suurimat:

(a) järgmiste summa:

i) kahjumi summa, mis tuleb katta kriisilahenduse käigus ning mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktide a, b ja c ja direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohastele ettevõtja suhtes kohaldatavatele nõuetele, ning

ii) rekapitalizeerimise summa, mis võimaldab ettevõtjal taastada määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti c kohase koguomavahendite suhtarvu ja täita direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohast nõuet;

(b) järgmiste summa:

i) kahjumi summa, mis kaetakse kriisilahenduse käigus ja mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d kohasele ettevõtja finantsvõimenduse määra nõudele, ning

ii) rekapitalizeerimise summa, mis võimaldab ettevõtjal taastada määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d kohase finantsvõimenduse määra.

Artikli 45 lõike 2 punkti a kohaldamisel väljendatakse artikli 45 lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse punkti a kohaselt arvutatud summa jagamisel koguriskipositsiooniga.

Artikli 45 lõike 2 punkti b kohaldamisel väljendatakse artikli 45 lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse punkti b kohaselt arvutatud summa jagamisel finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajaga.

Kriisilahendusasutus määrab eelmistes lõikudes osutatud rekapitalizeerimise summad vastavalt kriisilahenduse kavas ette nähtud kriisilahenduse meetmetele ja võib kõnealuseid rekapitalizeerimise summasid kohandada, et asjakohaselt kajastada riske, mis mõjutavad rekapitalizeerimise vajadust ja tulenevad ettevõtja ärimudelist, rahastamisprofiilist ja üldisest riskiprofiilist.

5. Kui kriisilahendusasutus eeldab, et teatavad kõlblike kohustuste klassid võidakse jätta artikli 44 lõike 3 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest välja või need võidakse kohustuste osalise üleandmise raames saajale täielikult üle anda, ei tohi artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue ületada summat, mis on piisav, et:

(a) katta artikli 44 lõike 3 kohaselt kindlaks määratud välja jäetud kohustuste summa;

(b) tagada, et lõikes 2 osutatud tingimused on täidetud.

6. Kriisilahendusasutuse otsuses kehtestada käesoleva artikli kohaselt omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue esitatakse kõnealuse otsuse põhjendused, sealhulgas lõigetes 2–5 osutatud elementide täielik hinnang.

7. Lõigete 3 ja 4 kohaldamisel tõlgendatakse kapitalinõudeid vastavalt sellele, kuidas pädevad asutused kohaldavad üleminekusätteid, mis on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 X osa I jaotise 1. 2. ja 4. peatükis ning riiklikes õigusaktides, millega kasutatakse kõnealuse määrusega pädevatele asutustele antud valikuvõimalusi.

Kriisilahendusasutus võib artikli 45 lõikes 1 osutatud nõuet vähendada, et võtta arvesse summat, mille hoiuste tagamise skeem peaks eeldatavalt panustama eelistatud kriisilahendusstrateegia rahastamisse vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 109.

Mis tahes sellise vähendamise suurus peab põhinema hoiuste tagamise skeemi võimaliku panuse usaldusväärsel hindamisel ja peab vähemalt:

(a) olema väiksem kui sellise võimaliku kahjumi usaldusväärne hinnang, mis hoiuste tagamise skeemil oleks olnud juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing oleks likvideeritud tavapärase maksejõuetusmenetluse käigus, võttes arvesse hoiuste tagamise skeemiga seotud hoiustest tulenevate nõuete nõudeõiguse järkusid vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 108;

(b) olema väiksem kui direktiivi 2014/59/EL artikli 109 lõike 5 teise lõigu kohane hoiuste tagamise skeemi panuse piirmäär;

- (c) võtma arvesse üldist riski, mis tuleneb hoiuste tagamise skeemi käsutuses olevate rahaliste vahendite ammendumisest seoses panustamisega mitme panga maksejõuetusmenetlusse või kriisilahendusse ning
 - (d) olema kooskõlas mis tahes muude asjaomaste siseriikliku õiguse sätetega ning hoiuste tagamise skeemi eest vastutava ametiasutuse ülesannete ja kohustustega.
 - (e) Kriisilahendusamet dokumenteerib pärast hoiuste tagamise skeemi eest vastutava ametiasutusega konsulteerimist oma lähenemisviisi seoses hoiuste tagamise skeemi rahaliste vahendite ammendumise üldise riski hindamisega ja kohaldab nõuete vähendamist vastavalt esimesele lõigule, tingimusel et kõnealune risk ei ole liiga suur.
8. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse täiendavalt lõikes 1 osutatud kriteeriumid, mille alusel määratakse vastavalt käesolevale artiklile kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [ühe kuu möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1090/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 45d Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul

1. Artikli 45 lõike 1 kohane sellise kriisilahendusala ettevõtja nõue, kes on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või sellise ettevõtja osa, koosneb järgmisest:
 - (a) määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 92a osutatud nõue ning
 - (b) mis tahes täiendav ettevõtjapõhine omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue, mille kriisilahendusamet on määranud vastavalt lõikele 2 ja mida täidetakse kohustustega, mis vastavad artikli 45b tingimustele.
2. Kriisilahendusamet võib kehtestada lõike 1 punktis b osutatud täiendava omavahendite ja kõlblike kohustuste nõude ainult:
 - (a) juhul, kui lõike 1 punktis a osutatud nõue ei ole piisav, et täita artiklis 45c sätestatud tingimused, ning
 - (b) määral, mil nõutavate omavahendite ja kõlblike kohustuste summa ei ületa taset, mida on vaja artiklis 45c sätestatud tingimuste täitmiseks.
3. Kui rohkem kui üks samasse ELi globaalsesse süsteemselt olulisse ettevõtjasse kuuluv globaalne süsteemselt oluline ettevõtja on kriisilahendusala ettevõtja, arvutavad asjaomased kriisilahendusametused lõikes 2 osutatud summa:
 - (a) iga kriisilahendusala ettevõtja puhul;

- (b) liidus tegutseva emattevõtja puhul, nagu see oleks ELi globaalse süsteemselt olulisse ettevõtja ainus kriisilahenduslune ettevõtja.
4. Kriisilahendusasutuse otsuses kehtestada lõike 1 punkti b kohaselt täiendav omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue esitatakse kõnealuse otsuse põhjendused, sealhulgas lõikes 2 osutatud elementide täielik hinnang.

Artikkel 45e Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude suunis

1. Kriisilahendusasutus võib anda ettevõtjale suunise selle kohta, et ettevõtjal peab olema artikli 45b või artikli 45g lõike 3 tingimustele vastavaid omavahendeid ja kõlblikke kohustusi, mis ületavad artiklites 45c ja 45d sätestatud taset summas, mida on vaja järgmiseks:
- (a) katta ettevõtja võimalik täiendav kahjum lisaks artikli 45c kohaselt kaetud kahjumile ning/või
 - (b) tagada, et kriisilahenduse korral säilitatakse ettevõtte vastu piisav turu usaldus lisaks artikli 45c lõike 2 punktis b osutatud nõudele kapitaliinstrumentidega („turuse usalduse puhver“).

Suunis antakse ja arvutatakse üksnes seoses artikli 45 lõikes 1 osutatud nõudega, mis on arvutatud vastavalt artikli 45 lõike 2 punktile a.

2. Lõike 1 kohaselt antud suunise summa võib määrata üksnes juhul, kui pädev asutus on juba direktiivi 2013/36/EL artikli 104b kohaselt oma suunise määranud, ja see ei tohi ületada kõnealuse suunise taset.

Lõike 1 punkti b kohaselt antud suunise summa ei tohi ületada direktiivi 2013/36/EL artikli 128 lõikes 6 osutatud kombineeritud puhvri nõude summat, välja arvatud kõnealuse lõike punktis a osutatud nõude puhul, kui kõrgemat taset on vaja selle tagamiseks, et ettevõtja kriisilahenduse korral asjakohasel ajavahemikul, mis ei ole pikem kui üks aasta, jätkuvalt täidaks tegevusloa saamise tingimusi.

Kriisilahendusasutus esitab ettevõtjale põhjendused ja täieliku hinnangu käesoleva artikli kohaselt antud suunise vajaduse ja taseme kohta.

3. Kui ettevõtja ei suuda pidevalt endale tagada täiendavaid omavahendeid ega kõlblikke kohustusi, nagu on ette nähtud lõikes 1 osutatud suunises, võib kriisilahendusasutus nõuda, et artikli 45c lõikes 2 osutatud nõude summat suurendataks, et katta käesoleva artikli kohaselt antud suunise summa.
4. Ettevõtja suhtes, kes ei suuda endale tagada täiendavaid omavahendeid ega kõlblikke kohustusi, nagu on ette nähtud lõikes 1 osutatud suunises, ei kohaldata direktiivi 2013/36/EL artiklis 141 osutatud piiranguid.

Artikkel 45f Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine kriisilahendusluse ettevõtjate suhtes

1. Kriisilahenduslused ettevõtjad täidavad artiklites 45c–45e sätestatud nõudeid kriisilahendusluse grupi tasandil konsolideeritud alusel.

2. Artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue, mida kohaldatakse kriisilahendusluse ettevõtja suhtes konsolideeritud kriisilahendusluse grupi tasandil, määratakse kindaks vastavalt artiklile 45h, tehes seda artiklites 45c–45e sätestatud nõuete ja selle alusel, kas konsolideerimisgruppi kuuluvate kolmandates riikides asutatud tütarettvõtjate kriisilahendus toimub kriisilahenduse kava kohaselt eraldi.

Artikkel 45g Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine ettevõtjate suhtes, kes ei ole kriisilahenduslused ettevõtjad

1. Krediidiasutused või investeerimisühingud, kes on kriisilahendusluse ettevõtja tütarettvõtjad ja ei ole kriisilahenduslused asutused, täidavad artiklites 45c–45e sätestatud nõudeid individuaalselt. Kriisilahenduslusasutus võib pärast pädeva asutusega konsulteerimist otsustada kohaldada käesolevas artiklis sätestatud nõuet artikli 1 lõike 1 punktides b, c või d osutatud ettevõtja suhtes, kes on kriisilahendusluse ettevõtja tütarettvõtja ja ei ole kriisilahenduslune ettevõtja.

Artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue, mida kohaldatakse esimeses lõigus osutatud ettevõtja suhtes, määratakse kindaks vastavalt artiklile 45h ning artiklites 45c–45e sätestatud nõuete alusel.

2. Artikli 45 lõikes 1 osutatud nõude kohaldamisel lõikes 1 osutatud ettevõtjate suhtes kohaldatakse järgmisi tingimusi:

- (a) kriisilahenduslune ettevõtja täidab artiklis 45f osutatud konsolideeritud nõuet;
- (b) kriisilahendusluse grupi tütarettvõtjate suhtes kohaldatavate kõigi nõuete summa on kaetud artiklis 45f osutatud konsolideeritud nõudega ega ületa seda, välja arvatud juhul, kui see on tingitud üksnes artikli 45f lõike 1 kohase kriisilahendusluse grupi tasandil konsolideerimise mõjust;
- (c) nõue ei ületa tütarettvõtja panust artikli 45f lõikes 1 osutatud konsolideeritud nõudesse;
- (d) see täidab lõikes 3 sätestatud kõlblikkuskriteeriumeid.

3. Nõue täidetakse ühe või mitme järgmisega:

- (a) kohustused:
 - i) mis on emiteeritud kriisilahendusluse ettevõtja jaoks ja mille see on ostnud;
 - ii) mis vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a (välja arvatud artikli 72b lõike 2 punkt b) osutatud tingimustele;
 - iii) mille nõudeõiguse järk on tavapärases maksejõuetusmenetluses madalam kui muudel sellistel kõlblikel kohustustel kui omavahendite nõude täitmiseks kõlblikud kohustused, mis on emiteeritud muude ettevõtjate jaoks kui kriisilahenduslune ettevõtja ja mille need on ostnud;

iv) mille suhtes kohaldatakse vastavalt artiklitele 59–62 allahindamise ja konverteerimise õigust, mis on kooskõlas kriisilahendusluse grupi kriisilahendusstrateegiaga, eelkõige mõjutamata kriisilahendusluse ettevõtja kontrolli tütarettevõtja üle;

(b) omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mis on emiteeritud muude ettevõtjate jaoks kui kriisilahendusluse ettevõtja ja mille need on otnud, kui allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine vastavalt artiklitele 59–62 ei mõjuta kriisilahendusluse ettevõtja kontrolli tütarettevõtja üle.

4. Tütarettevõtja kriisilahendusasutustega ja kriisilahendusluse ettevõtjaga kokkuleppel võib nõuet täita garantiiga, mille kriisilahendusluse ettevõtja on andnud oma tütarettevõtjale ja mis vastab järgmistele tingimustele:

(a) garantii antakse vähemalt summas, mis on samaväärne nõude summaga, mis sellega asendatakse;

(b) garantii aktiveeritakse juhul, kui tütarettevõtja ei suuda tähtajaks oma võlgasid tagasi maksta või muid kohustusi täita või tütarettevõtja suhtes on vastavalt artikli 59 lõikele 3 toimunud kindlaksmääramine, olenevalt sellest, kumb toimub varem;

(c) garantii on tagatud direktiivi 2002/47/EÜ artikli 2 punkti 1 alapunktis a määratletud finantstagatiskokkuleppe kaudu vähemalt 50 % ulatuses;

(d) garantii ja finantstagatiskokkuleppe suhtes kohaldatakse sellise liikmesriigi õigust, kus tütarettevõtja on asutatud, välja arvatud juhul, kui tütarettevõtja kriisilahendusasutus on ette näinud teisiti;

(e) garantii tagatis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 197 nõuetele ja see on pärast asjakohaselt konservatiivsete väärtuskärbete tegemist piisav, et täielikult katta garanteeritud summa;

(f) garantii tagatis on koormamata ja seda eelkõige ei kasutata mis tahes muu garantii tagatisena;

(g) tagatisel on tegelik lõpptähtaeg, mis vastab samale lõpptähtaja tingimusele, millele on osutatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72c lõikes 1, ning

(h) puuduvad õiguslikud, regulatiivsed või rakenduslikud takistused tagatise ülekandmisel kriisilahendusluse ettevõtjalt asjaomasele tütarettevõtjale, sealhulgas juhul, kui kriisilahendusluse ettevõtja suhtes on võetud kriisilahenduse meede.

5. Sellise tütarettevõtja kriisilahendusasutus, kes ei ole kriisilahendusluse ettevõtja, võib täielikult loobuda käesoleva artikli kohaldamisest vastava tütarettevõtja suhtes, kui:

(a) nii tütarettevõtja kui ka kriisilahendusluse ettevõtja tegevusloa annab ja mõlema üle teostab järelevalvet sama liikmesriik;

- (b) kriisilahendusluse ettevõtja täidab artiklis 45f osutatud nõuet allkonsolideeritud alusel;
- (c) puuduvad praegused või prognoositavad olulised praktilised või õiguslikud takistused omavahendite kiirel ülekandmisel või kohustuste tagasimaksmisel kriisilahendusluse ettevõtjalt tütarettevõtjale, kelle suhtes on vastavalt artikli 59 lõikele 3 toimunud kindlaksmääramine, eelkõige juhul, kui kriisilahendusluse ettevõtja suhtes on võetud kriisilahenduse meede;
- (d) kriisilahendusluse ettevõtja tõendab pädevale asutusele teda rahuldaval viisil, et tütarettevõtja juhtimine vastab usaldatavusnõuetele, ja on pädeva asutuse loal kinnitanud, et ta tagab tütarettevõtja võetud siduvate kohustuste täitmise, või ei ole tütarettevõtjaga seonduvad riskid märkimisväärse tähtsusega;
- (e) kriisilahendusluse ettevõtja riskide hindamise, mõõtmise ja kontrollimise protseduurid hõlmavad ka tütarettevõtjat;
- (f) kriisilahenduslusele ettevõtjale kuulub enam kui 50 % tütarettevõtja aktsiate või osadega seotud hääleõigustest või emaettevõtjal on õigus määrata ametisse või vabastada ametist enamik tütarettevõtja juhtorgani liikmetest;
- (g) tütarettevõtja pädev asutus on täielikult loobunud individuaalsete kapitalinõuete kohaldamisest kõnealuse tütarettevõtja suhtes määruse (EL) nr 575/2013 artikli 7 lõike 1 alusel.

Artikkel 45h Nõude kindlaksmääramise menetlus

1. Kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahendusasutus, grupitasandi kriisilahendusasutus, kui see on esimesena nimetatust erinev, ja kriisilahendusasutused, kes vastutavad kriisilahendusluse grupi tütarettevõtjate eest individuaalselt, teevad kõik endast oleneva, et jõuda ühisotsusele järgmise kohta:

- (a) sellise nõude summa, mida kohaldatakse konsolideeritud tasandil iga kriisilahendusluse ettevõtja suhtes;
- (b) sellise nõude summa, mida kohaldatakse kriisilahendusluse grupi iga tütarettevõtjate suhtes individuaalselt.

Ühisotsus peab olema kooskõla artiklitega 45f ja 45g, igakülselt põhjendatud ja see esitatakse järgmiselt:

- (a) kriisilahenduslusele ettevõtjale tema kriisilahendusasutus;
- (b) kriisilahendusluse ettevõtja tütarettevõtjatele nende vastavad kriisilahendusasutused;
- (c) konsolideerimisgrupi liidus tegutsevale emaettevõtjale kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahendusasutus, kui kõnealune liidus

tegutsev emettevõtja ei ole sama kriisilahendusluse grupi kriisilahenduslune ettevõtja.

2. Kui rohkem kui üks samasse ELi globaalsesse süsteemselt olulisse ettevõtjasse kuuluv globaalne süsteemselt oluline ettevõtja on kriisilahenduslune ettevõtja, arutavad esimeses lõigus osutatud kriisilahenduslused määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72e kohaldamist ja mis tahes kohandamist ning lepivad vajaduse korral kooskõlas globaalse süsteemselt olulise ettevõtja kriisilahendusstrateegiaga nendes kokku, et minimeerida või kõrvaldada erinevus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 45d lõike 3 punktis a ja artiklis 12 osutatud summade summa üksikute kriisilahendusluse ettevõtjate puhul ning määruse (EL) nr 575/2013 artikli 45d lõike 3 punktis b ja artiklis 12 osutatud summade summa vahel.

Sellist kohandust võib kohaldada järgmistel tingimustel:

- (a) kohandust võib kohaldada seoses koguriskipositsiooni arvutamise erinevustega asjaomaste liikmesriikide vahel, kohandades nõude suurust;
- (b) kohandust ei kohaldata selleks, et kõrvaldada kriisilahendusluse gruppide vahelistest riskipositsioonidest tulenevad erinevused.

Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 45d lõike 3 punktis a ja artiklis 12 osutatud summade summa üksikute kriisilahendusluse ettevõtjate puhul ei tohi olla väiksem kui määruse (EL) nr 575/2013 artikli 45d lõike 3 punktis b ja artiklis 12 osutatud summade summa.

3. Kui sellisele ühisotsusele ei jõuta nelja kuu jooksul, tehakse otsus vastavalt lõigetele 4–6.
4. Kui ühisotsusele ei jõuta nelja kuu jooksul seetõttu, et ei jõuta kokkuleppele konsolideeritud nõude osas, teeb otsuse konsolideeritud nõude kohta kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahendusluse asutus, võttes nõuetekohaselt arvesse järgmist:

- (a) asjaomaste kriisilahendusluse asutuste poolt tütarettevõtjate kohta koostatud hinnang;

grupitasandi kriisilahendusluse asutuse (kui see on kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahendusluse asutusest erinev) arvamus.

Juhul kui mõni asjaomastest kriisilahendusluse asutustest on vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 esitanud neljakuulise ajavahemiku lõpus küsimuse arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkab kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahendusluse asutus oma otsuse edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb, ning teeb seejärel oma otsuse, mis on kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega.

Euroopa Pangandusjärelevalve otsuses võetakse arvesse esimese lõigu punkte a ja b.

Neljakuulist ajavahemikku käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määrase tähenduses. Euroopa Pangandusjärelvalve teeb oma otsuse ühe kuu jooksul.

Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelvalvele pärast neljakuulise ajavahemiku lõppu ega pärast ühisotsusele jõudmist.

Kui Euroopa Pangandusjärelvalve ei ole ühe kuu jooksul otsust teinud, kohaldatakse kriisilahendusala ettevõtja kriisilahendusasutuse otsust.

5. Kui ühisotsusele ei jõuta nelja kuu jooksul seetõttu, et ei jõuta kokkuleppele sellise nõude suuruse osas, mida kohaldatakse kriisilahendusala grupi tütarettevõtjate suhtes individuaalselt, teevad otsuse tütarettevõtjate vastavad kriisilahendusasutused, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- (a) kriisilahendusala ettevõtja kriisilahendusasutuse seisukohti ja reservatsioone on võetud nõuetekohaselt arvesse ning
- (b) grupitasandi kriisilahendusasutuse (kui see on kriisilahendusala ettevõtja kriisilahendusasutusest erinev) arvamust on võetud nõuetekohaselt arvesse;
- (c) hinnatud on vastavust artikli 45g lõikele 2.

Kui kriisilahendusala ettevõtja kriisilahendusasutus või konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus on vastavalt määrase (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 esitanud neljakuulise ajavahemiku lõpus küsimuse arutamiseks Euroopa Pangandusjärelvalvele, lükkavad kriisilahendusasutused, kes on vastutavad tütarettevõtjate eest individuaalsel alusel, oma otsused edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelvalve nimetatud määrase artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb, ning võtavad seejärel vastu oma otsused, mis on kooskõlas Euroopa Pangandusjärelvalve otsusega. Euroopa Pangandusjärelvalve otsuses võetakse arvesse esimese lõigu punkte a, b ja c.

Neljakuulist ajavahemikku käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määrase tähenduses. Euroopa Pangandusjärelvalve teeb oma otsuse ühe kuu jooksul.

Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelvalvele pärast neljakuulise ajavahemiku lõppu ega pärast ühisotsusele jõudmist.

Kui Euroopa Pangandusjärelvalve ei ole ühe kuu jooksul otsust teinud, kohaldatakse tütarettevõtjate kriisilahendusasutuste otsuseid.

Ühisotsus ja ühisotsuse puudumise korral tehtud mis tahes otsus vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse seda regulaarselt.

6. Kui ühisotsusele ei jõuta nelja kuu jooksul seetõttu, et ei jõuta kokkuleppele konsolideeritud nõude suuruse ega sellise nõude suuruse osas, mida kohaldatakse kriisilahendusala grupi tütarettevõtjate suhtes individuaalselt, kohaldatakse järgmist:

- (a) otsus tehakse konsolideeritud nõude kohta vastavalt lõikele 4;

(b) otsus tehakse sellise nõude suuruse osas, mida kohaldatakse kriisilahendusala grupi tütarettevõtjate suhtes individuaalselt, vastavalt lõikele 4, olles:

i) nõuetekohaselt võtnud arvesse punktis a osutatud otsust;

ii) hinnanud vastavust artikli 45g lõikele 2.

7. Lõikes 1 osutatud ühisotsus ja ühisotsuse puudumise korral lõigetes 4, 5 ja 6 kriisilahendusala poolt tehtavad otsused on siduvad asjaomastele kriisilahendusala pooltele.

Ühisotsus ja ühisotsuse puudumise korral tehtud mis tahes otsus vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse seda regulaarselt.

8. Kriisilahendusala nõuavad ja teevad pädevate asutustega kooskõlastatult kindlaks, et ettevõtjad täidavad artikli 45 lõikes 1 osutatud nõuet, ning teevad käesolevale artiklile vastavalt mis tahes otsuse samaaegselt kriisilahenduse kavade väljatöötamise ja ajakohastamisega.

9. Kriisilahendusala ettevõtja kriisilahendusala teavitab Euroopa Pangandusjärelevalvet omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudest, mis on kehtestatud:

(a) konsolideeritud kriisilahendusala grupi tasandil;

(b) kriisilahendusala grupi tütarettevõtjate tasandil individuaalselt.

Artikkel 45i Nõude järelevalveline aruandlus ja avalikustamine

1. Artikli 1 lõikes 1 osutatud ettevõtjad esitavad oma pädevatele asutustele ja kriisilahendusala pooltele vähemalt kord aastas aruande järgmise kohta:

(a) artikli 45b või artikli 45g lõike 3 tingimustele vastavate olemasolevate kirjade tase ning vastavalt artikli 45 lõikele 2 väljendatud omavahendite ja kõlblike kohustuste summa pärast mahaarvamiste kohaldamist vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 72e–72j;

(b) punktis a osutatud kirjade struktuur, sealhulgas nende tähtajaprofiil ja nõudeõiguse järk tavalises maksejõuetusmenetluses.

2. Artikli 1 lõikes 1 osutatud ettevõtjad avalikustavad vähemalt kord aastas järgmise teabe:

(a) artikli 45b või artikli 45g lõike 3 tingimustele vastavate olemasolevate kirjade tase;

(b) punktis a osutatud kirjade struktuur, sealhulgas nende tähtajaprofiil ja nõudeõiguse järk tavalises maksejõuetusmenetluses.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada ühtne vorming, ühtsed mallid ja aruannete esitamise sagedus

ning käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud järelevalvelise aruandluse ja avalikustamise vormid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [12 kuu möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

4. Avalikustamise nõudeid kohaldatakse alates kuupäevast, mil artikli 45 lõikes 1 osutatud nõuet esimest korda täielikult täidetakse.

Artikkel 45j Aruannete esitamine Euroopa Pangandusjärelevalvele

1. Kriisilahendusasutused teavitavad pädevate asutustega kooskõlastatult Euroopa Pangandusjärelevalvet omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudest, mis on kehtestatud igale nende jurisdiktsioonis asuvale krediitiasutusele või investeerimisühingule.
2. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada ühtsed vormid, mallid ja mõisted kriisilahendusasutuste poolt pädevate asutustega kooskõlastatult teabe kindlakstegemiseks ja selle edastamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele lõike 1 kohaldamise eesmärgil.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [12 kuu möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest]*.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Artikkel 45k Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude rikkumine

1. Asjaomased ametiasutused käsitlevad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude mis tahes rikkumist ettevõtja poolt vähemalt ühel järgmisel viisil:
 - (a) kasutades vastavalt artiklitele 17 ja 18 õigust võtta kriisilahenduskõlblikkust pärssivate takistuste suhtes meetmeid või need pärssivad asjaolud kõrvaldada;
 - (b) võttes direktiivi 2013/36/EÜ artiklis 104 osutatud meetmeid;
 - (c) võttes varajase sekkumise meetmeid vastavalt artiklile 27;
 - (d) määraates halduskaristusi või võttes muid haldusmeetmeid vastavalt artiklitele 110 ja 111.
2. Kriisilahendusasutused ja pädevad asutused konsulteerivad omavahel lõike 1 punktides a–d osutatud vastavate õiguste kasutamisel.

* Euroopa Liidu Väljaannete Talitusel palutakse lisada kuupäev: 12 kuud pärast kõnealuse direktiivi jõustumise kuupäeva.

Artikkel 45l Aruanded

1. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab koostöös pädevate asutuste ja kriisilahendusasutustega komisjonile aruande, milles hinnatakse vähemalt järgmist:
 - (a) kuidas omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuet on rakendatud liikmesriikide tasandil ja eelkõige, kas võrreldavate ettevõtjate jaoks kehtestatud tasemetes esineb liikmesriigiti erinevusi;
 - (b) kuidas kriisilahendusasutused on kasutanud õigust nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud täidaksid nõuet artikli 45b lõikes 2 osutatud instrumentidega, ja kõnealuse õiguse kasutamisel esineb liikmesriigiti erinevusi.
2. Lõikes 1 osutatud aruande puhul võetakse arvesse järgmist:
 - (a) omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude ja mis tahes soovitatud miinimumnõude ühtlustatud tasemete mõju järgnevale:
 - i) finantsturud üldiselt ning täpsemalt tagamata võlainstrumentide ja tuletisinstrumentide turud;
 - ii) krediidasutuste ja investeerimisühingute ärimudelid ja bilansside struktuur, eelkõige krediidasutuste ja investeerimisühingute rahastamisprofiil ja -strateegia ning konsolideerimisgruppide õiguslik ja tegevusstruktuur;
 - iii) krediidasutuste ja investeerimisühingute kasumlikkus, eelkõige nende rahastamiskulud;
 - iv) riskipositsioonide ülekandumine ettevõtjatesse, kelle suhtes ei kohaldata usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet;
 - v) finantsinnovatsioon;
 - vi) finantsinstrumentide lepingulise teisendamise ülekaal ning selliste finantsinstrumentide laad ja turustatavus;
 - vii) krediidasutuste ja investeerimisühingute riskikäitumine;
 - viii) krediidasutuste ja investeerimisühingute vara koormamise tase;
 - ix) krediidasutuste ja investeerimisühingute poolt miinimumnõuete täitmiseks võetud meetmed ning eelkõige, millises ulatuses on miinimumnõudeid täidetud varade finantsvõimenduse vähendamise, pikaajaliste võlainstrumentide emiteerimise ja kapitali kaasamise teel, ning
 - x) krediidasutuste laenuandmise tase, pidades eelkõige silmas laenuandmist mikro-, väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, kohalikele ametiasutustele, piirkondlikele omavalitsustele ja avaliku sektori üksustele ning kaubanduse rahastamist, sealhulgas laenuandmist ametlike ekspordikrediidikindlustuse skeemide alusel;

- (b) omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuete koostoimet omavahendite nõuete, finantsvõimenduse määra ja likviidsusnõuetega, mis on sätestatud määruses (EL) nr 575/2013 ja direktiivis 2013/36/EL;
 - (c) krediidiasutuste ja investeerimisühingute võime kaasata iseseisvalt kapitali või vahendeid turgudelt, et vastata mis tahes kavandatud ühtsetele miinimumnõuetele.
3. Lõikes 1 osutatud aruanne hõlmab kahte kalendriaastat ja see esitatakse komisjonile aruandega hõlmatud viimasele kalendriaastale järgneva kalendriaasta 30. septembriks. “
24. Artikkel 55 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 55
Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise lepinguline tunnustamine*

1. Liikmesriigid nõuavad, et krediidiasutused ja investeerimisühingud ning artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjad lisaksid lepingulise sätte, millega võlausaldaja või kohustuse aluseks oleva lepingu või instrumendi pool nõustub sellega, et kohustuse suhtes võib kohaldada allahindamise ja konverteerimise õigust, ning nõustub kohustuse põhiosa või maksmisele kuuluva jäägi vähendamise, konverteerimise või tühistamisega, mida kriisilahendusasutus võib kõnealuseid õigusi kasutades rakendada tingimusel, et kõnealune kohustus vastab kõigile järgmistele tingimustele:
- (a) kohustus ei ole välja jäetud artikli 44 lõike 2 alusel;
 - (b) kohustus ei ole artikli 108 punktis a osutatud hoius;
 - (c) kohustus on reguleeritud kolmanda riigi õigusega;
 - (d) kohustus on emiteeritud või võetud pärast kuupäeva, mil liikmesriik hakkab käesoleva jao ülevõtmiseks vastu võetud norme kohaldama.
2. Lõikes 1 osutatud nõuet ei pruugita kohaldada, kui liikmesriigi kriisilahendusasutus teeb kindlaks, et täidetud on kõik järgmised tingimused:
- (a) esimeses lõigus osutatud kohustuste või instrumentide suhtes võib liikmesriigi kriisilahendusasutus kohaldada allahindamise ja konverteerimise õigust vastavalt kolmanda riigi õigusele või kõnealuse kolmanda riigiga sõlmitud siduvale lepingule;
 - (b) krediidiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktides b, c või d osutatud ettevõtja jaoks on sellise lepingulise tingimuse teatavatele kohustustele lisamine õiguslikult, lepinguliselt või majanduslikult teostamatu;
 - (c) Lõikes 1 osutatud nõude täitmisest vabastamine teatavate kohustuste puhul ei pärsi krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkust.

Punktides b ja c osutatud kohustused ei hõlma võlainstrumente, mis on tagamata kohustused, täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendid ja teise taseme omavahendite instrumendid. Lisaks peavad need olema kõrgema nõudeõiguse järguga kui kohustused, mida võetakse arvesse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude puhul.

Kohustusi, mis vastavalt punktidele b ja c ei sisalda lõikes 1 osutatud lepingulist tingimust, ei võeta omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude puhul arvesse.

3. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud ning artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjad esitaksid kriisilahendusasutustele õigusliku arvamuse lõikes 1 osutatud lepingulise tingimuse õigusliku täitmisele pööratavuse ja tulemuslikkuse kohta.
4. Kui krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja ei lisa asjaomase kohustuse suhtes kohaldatavatesse lepingulistesse sätetesse lõikega 1 ette nähtud lepingulist tingimust, ei takista see kriisilahendusasutust kasutamast kõnealuse kohustuse suhtes allahindamise ja konverteerimise õigust.
5. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada selliste kohustuste loetelu, mille suhtes kohaldatakse lõike 1 kohast väljajätmist, ja lõikega 1 ette nähtud lepingulise tingimuse sisu, võttes arvesse krediidasutuste ja investeerimisühingute erinevaid ärimudeleid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks tingimused, mille korral oleks krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktides b, c või d osutatud ettevõtja jaoks lõikes 1 osutatud lepingulise tingimuse teatavatele kohustustele lisamine õiguslikult, lepinguliselt või majanduslikult teostamatu ning mille korral lõikes 1 osutatud nõude täitmisest vabastamine ei pärsiks asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja kriisilahenduskõlblikkust.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste reguleerivate tehniliste standardite eelnõud komisjonile.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14. “

25. Artikli 63 lõikesse 1 lisatakse punkt n:

„n) õigus peatada makse- või ülekandekohustus, mille osaline krediidasutus või investeerimisühing või lõikes 1 osutatud ettevõtja on, kui kriisilahendusasutus pärast pädeva asutusega konsulteerimist otsustab, et peatamisõiguse kasutamist on vaja ühe

või mitme kriisilahenduse vahendi tulemuslikuks kohaldamiseks või artikli 36 kohaseks hindamiseks.“

26. Artikli 63 lõikele 1 lisatakse lõiked 1a ja 1b:

„1a. Lõike 1 punkti n kohane peatamisaeg ei tohi ületada minimaalset ajavahemikku, mida kriisilahendusasutus peab vajalikuks ühe või mitme kriisilahenduse vahendi tulemuslikuks kohaldamiseks või artikli 36 kohaseks hindamiseks, ja igal juhul ei tohi see ületada viit tööpäeva.

1b. Lõike 1 punkti n kohast peatamist ei kohaldata järgmiste suhtes:

- (a) makse- ja ülekandekohustused süsteemide või süsteemikorraldajate ees, kes on määratud direktiivi 98/26/EÜ kohaldamisel, kesksete vastaspoolte ees ja kolmandate riikide kesksete vastaspoolte ees, keda ESMA vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 25 tunnustab, ja keskpankade ees;
- (b) direktiivi 97/9/EÜ kohaldamisel aktsepteeritavad nõuded;
- (c) artikli 2 lõike 1 punktis 94 määratletud tagatud hoiused.“

27. Artiklite 59 ja 60 pealkirjadesse lisatakse teksti „kapitaliinstrumentide“ järele tekst „ja kõlblike kohustuste“.

28. Artikli 59 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust võib kasutada kas:

- (a) kriisilahenduse meetmest sõltumatult või
- (b) koos kriisilahenduse meetmega, kui täidetud on artiklites 32 ja 33 sätestatud kriisilahenduse eeltingimused.

Kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust võib kasutada sõltumatult kriisilahenduse meetmest üksnes seoses selliste kõlblike kohustustega, mis vastavad artikli 45g lõike 3 punktis a osutatud tingimustele, välja arvatud kohustuste järelejäanud tähtajaga seotud tingimus.“

29. Artikli 59 lõigetes 2 ja 3 asendatakse tekst „kapitaliinstrumendid“ vastavas käändes tekstiga „lõikes 1 osutatud kapitaliinstrumendid ja kohustused“ vastavas käändes.

30. Artikli 59 lõigetes 4 ja 10 asendatakse tekst „kapitaliinstrumendid“ vastavas käändes tekstiga „lõikes 1 osutatud kapitaliinstrumendid või kohustused“ vastavas käändes.

31. Artikli 60 lõikele 1 lisatakse punkt d:

„d) artikli 59 lõikes 1 osutatud kõlblike kohustuste põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada artiklis 31 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid, või kuni asjaomaste kõlblike kohustuste ammendumiseni, olenevalt sellest, kumma väärtus väiksem.“

32. Artikli 60 lõige 2 asendatakse järgmisega:
- „2. Asjaomase kapitaliinstrumenti või kõlbliku kohustuse põhisumma allahindamisel:
- (a) on kõnealuse põhisumma vähendamine püsiv, arvestades üleshindamist kooskõlas artikli 46 lõike 3 kohase hüvitise maksmise korraga;
 - (b) artikli 59 lõikes 1 osutatud asjaomase kapitaliinstrumenti ja kohustuse omaniku vastu ei jää seoses selle allahinnatud instrumenti summaga alles mingit kohustust, välja arvatud juba tekkinud kohustused ning vastutus kahju eest, mis võib tekkida allahindamise õiguse kasutamise õiguspärasuse kontrollimiseks esitatud kaebuse tagajärjel;
 - (c) artikli 59 lõikes 1 osutatud asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kohustuste omanikele ei maksta muud hüvitist kui lõike 3 kohaselt makstav hüvitis.“
33. Artikli 60 lõikes 3 asendatakse tekst „asjaomased kapitaliinstrumentid“ vastavas käändes tekstiga „artikli 59 lõikes 1 osutatud asjaomased kapitaliinstrumentid ja kohustused“ vastavas käändes.
34. Artikli 69 lõike 4 punkt b asendatakse järgmisega:
- „b) makse- ja ülekandekohustused süsteemide või süsteemikorraldajate ees, kes on määratud direktiivi 98/26/EÜ kohaldamisel, kesksete vastaspoolte ees, kolmandate riikide kesksete vastaspoolte ees, keda ESMA vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 25 tunnustab, ja keskpankade ees;“
35. Artikli 70 lõige 2 asendatakse järgmisega:
- „2. Kriisilahendusasutused ei kasuta lõikes 1 osutatud õigust seoses süsteemide või süsteemikorraldajate, kes on määratud direktiivi 98/26/EÜ kohaldamisel, ega kesksete vastaspoolte ja kolmandate riikide kesksete vastaspoolte, keda ESMA vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 25 tunnustab, ja keskpankade mis tahes tagatistest tulenevate õigustega vara suhtes, mille kriisilahendusmenetluses olev krediidiandja või investeerimisühing on pantinud või tagatiseks andnud.“
36. Artikli 71 lõige 3 asendatakse järgmisega:
- „3. Lõike 1 või 2 alusel peatamist ei kohaldata süsteemide või süsteemikorraldajate suhtes, kes on määratud direktiivi 98/26/EÜ kohaldamisel, kesksete vastaspoolte suhtes ega kolmandate riikide kesksete vastaspoolte suhtes, keda ESMA vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 25 tunnustab, ega keskpankade suhtes.“
37. Artiklis 88 asendatakse tekst „artikli 45“ tekstiga „artiklite 45–45i“.
38. Artikli 88 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutused moodustavad vastavalt artiklile 89 artiklites 12, 13, 16, 18, 45–45i, 91 ja 92 osutatud ülesannete täimiseks ning vajaduse korral kolmandate riikide kriisilahendusasutustega koostöö ja koordineerimise tagamiseks kriisilahenduse kolleegiumid.

39. Artikkel 89 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 89
Euroopa kriisilahenduskolleegiumid*

1. Kui kolmanda riigi krediidasutusel või investeerimisühingul või kolmanda riigi emattevõtjal on kahes või enamas liikmesriigis asutatud liidu tütarettevõtja või liidus tegutsev emattevõtja või kaks või enam kahe või enama liikmesriigi poolt oluliseks peetavat liidu filiaali, moodustavad nende liikmesriikide kriisilahendusasutused, kus kõnealused ettevõtjad on asutatud või kus kõnealused olulised liidu filiaalid asuvad, ühtse Euroopa kriisilahenduskolleegiumi.
2. Lõikes 1 osutatud Euroopa kriisilahenduskolleegium täidab lõikes 1 osutatud ettevõtjatega ja niivõrd, kuivõrd see puudutab ka filiaale, ka filiaalidega seoses artikliga 88 ette nähtud funktsioone ja ülesandeid.

Lõike 2 kohased Euroopa kriisilahenduskolleegiumi ülesanded hõlmavad artiklites 45–45i osutatud nõude määramist.

Artiklites 45–45i osutatud nõude määramisel võtavad Euroopa kriisilahenduskolleegiumi liikmed arvesse kolmandate riikide ametiasutuste vastu võetud üldist kriisilahendusstrateegiat, kui see on olemas.

Kui üldise kriisilahendusstrateegia kohaselt ei ole liidu tütarettevõtjad või liidus tegutsev emattevõtja ja selle tütarettevõtjatest krediidasutused ja investeerimisühingud kriisilahendusala ettevõtjad ning Euroopa kriisilahenduskolleegiumi liikmed on kõnealuse strateegiaga nõus, järgivad liidu tütarettevõtjad või liidus tegutsev emattevõtja artikli 45g lõike 1 kohast nõuet konsolideeritud alusel, emiteerides kolmanda riigi kriisilahendusala ettevõtjale artikli 45g lõike 3 punktides a ja b osutatud kõlblikke instrumente.

3. Kui kõiki kolmanda riigi krediidasutuse või investeerimisühingu või kolmanda riigi emattevõtja liidu tütarettevõtjaid omab ainult üks liidus tegutsev emattevõtja, juhatab Euroopa kriisilahenduskolleegiumi selle liikmesriigi kriisilahendusasutus, kus liidus tegutsev emattevõtja on asutatud.

Kui esimest lõiku ei kohaldata, juhatab Euroopa kriisilahenduskolleegiumi sellise liidus tegutseva emattevõtja või liidu tütarettevõtja kriisilahendusasutus, kelle bilansiliste varade koguväärtus on kõige suurem.

4. Liikmesriigid võivad kõigi asjaomaste isikute vastastikusel kokkuleppel loobuda Euroopa kriisilahenduskolleegiumi moodustamise nõude täitmisest, kui muu töörühm või kolleegium täidab samu funktsioone ja samu ülesandeid, nagu on sätestatud käesolevas artiklis, ning järgib kõiki käesolevas artiklis ja artiklis 90 sätestatud tingimusi ja menetlusi, sealhulgas liikmesust ja Euroopa kriisilahenduskolleegiumides osalemist puudutavaid tingimusi ja menetlusi. Sel juhul

tuleb kõiki käesoleva direktiivi viiteid Euroopa kriisilahenduskolleegiumidele mõista ka viidetena kõnealustele teistele töörühmadele või kolleegiumidele.

5. Kui käesoleva artikli lõikes 3 ega 4 ei ole sätestatud teisiti, tegutseb Euroopa kriisilahenduskolleegium kooskõlas artikliga 88.

40. Artiklit 110 muudetakse järgmiselt:

(a) Lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Ilma et see piiraks liikmesriikide õigust näha ette ja kehtestada kriminaalkaristusi, sätestavad liikmesriigid õigusnormid halduskaristuste ja muude haldusmeetmete kohta, mis on kohaldatavad juhul, kui käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklikke õigusakte või määruse [*kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta*] sätteid ei järgita, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks.“

(b) Lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid tagavad, et kui krediidiasutuste ja investeerimisühingute, finantseerimisasutuste, käesoleva direktiivi tähenduses liidus tegutsevate emattevõtjate, kesksete vastaspoolte, kesksete vastaspoolte liikmete või määruse [*kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta*] tähenduses emattevõtjate suhtes kohaldatakse lõikes 1 osutatud kohustusi, võib rikkumise korral kohaldada halduskaristusi vastavalt siseriiklikus õiguses sätestatud tingimustele käesoleva direktiivi tähenduses juhtorgani liikmete suhtes või määruse [*kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta*] tähenduses juhtorgani liikmete suhtes ning teiste füüsiliste isikute suhtes, kes siseriikliku õiguse kohaselt on õigusrikkumise eest vastutavad.“

(c) Lõike 3 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Käesoleva direktiiviga ette nähtud halduskaristuste määramise õigus antakse kriisilahendusasutustele või, kui need ei ole samad asutused, pädevatele asutustele, olenevalt õigusrikkumisest.“

41. Artiklit 111 muudetakse järgmiselt.

(a) Lõike 1 punktid a, b ja c asendatakse järgmisega:

„a) finantsseisundi taastamise kava ja konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava ei koostata, hallata ega uuendata, rikkudes käesoleva direktiivi artikleid 5 või 7 või määruse [*kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta*] artiklit 9;

b) pädevale asutusele ei teatata oma kavatsusest anda konsolideerimisgrupi finantstoetust, rikkudes käesoleva direktiivi artiklit 25;

c) ei esitata kogu teavet, mida on vaja kriisilahenduse kavade koostamiseks, rikkudes käesoleva direktiivi artiklit 11 või määruse [*kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta*] artiklit 14;

d) krediidasutuse või investeerimisühingu või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorgan või määruse [*kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta*] tähenduses keskse vastaspoole juhtorgan ei teavita pädevat asutust, kui krediidasutus või investeerimisühing või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja või keskne vastaspool on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, rikkudes käesoleva direktiivi artiklit 81 või määruse [*kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta*] artikli 68 lõiget 1.“

(b) Lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) punkt a asendatakse järgmisega:

a) avalik teadaanne, milles on märgitud vastutav füüsiline isik, krediidasutus või investeerimisühing, finantseerimisasutus, liidus tegutsev emaettevõtja, keskne vastaspool või muu juriidiline isik ning õigusrikkumise olemus;“;

ii) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) krediidasutuse või investeerimisühingu või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorgani või kõrgema juhtkonna liikme või keskse vastaspoole juhtorgani või mõne muu vastutava füüsilise isiku suhtes kehtestatav ajutine keeld täita krediidasutuses või investeerimisühingus või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjas või keskses vastaspooles ametikohustusi;“

42. Artiklit 112 muudetakse järgmiselt.

(a) Lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused ja pädevad asutused avalikustavad oma veebisaidil vähemalt kõik halduskaristused, mille nad on määranud käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike sätete või määruse [*kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta*] sätete rikkumise eest, kui selliseid halduskaristusi ei ole edasi kaevatud või kui edasikaebeõigus on ammendatud.“

(b) Lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kui avalikustamine võiks põhjustada, kuivõrd seda on võimalik kindlaks teha, krediidasutustele või investeerimisühingutele, käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjatele või keskele vastaspoolele või asjaomastele füüsilistele isikutele ebaproportsionaalset kahju.“

(c) Lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

i) esimene lause asendatakse järgmisega:

„Hiljemalt 3. juuliks 2016 esitab Euroopa Pangandusjärelevalve komisjonile aruande liikmesriikide poolt lõike 2 kohaselt anonüümselt avaldatud karistuste kohta, mis on määratud käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise eest, ja eelkõige selle kohta, kas liikmesriikide vahel on selles osas olnud olulisi erinevusi.“;

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Hiljemalt [...] esitab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve komisjonile samalaadse aruande selliste karistuste avaldamise kohta, mis on määratud määruse [*kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta*] sätete rikkumise eest.“

43. Artikkel 113 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 113

Euroopa Pangandusjärelevalve ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve kesksete andmebaaside haldamine

1. Võttes arvesse artiklis 84 osutatud ametisaladuse nõudeid, teavitavad kriisilahendusasutused ja pädevad asutused Euroopa Pangandusjärelevalvet kõikidest halduskaristustest, mis nad on artikli 111 alusel käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise eest määranud, ning annavad teavet esitatud kaebuse seisu ja tulemuse kohta.

Võttes arvesse määruse [*kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta*] artiklis 71 osutatud ametisaladuse nõudeid, teavitavad kriisilahendusasutused ja pädevad asutused Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet kõikidest halduskaristustest, mis on määratud kõnealuse määruse sätete rikkumise eest.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve haldavad neile teatatud karistuste keskseid andmebaase, mille ainueesmärk on kriisilahendusasutustevaheline teabevahetus ning mis on kättesaadavad ainult kriisilahendusasutustele ning mida uuendatakse kriisilahendusasutuste esitatud teabe põhjal.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve haldavad neile teatatud karistuste keskseid andmebaase, mille ainueesmärk on pädevate asutuste vaheline teabevahetus ning mis on kättesaadavad ainult pädevatele asutustele ning mida uuendatakse pädevate asutuste esitatud teabe põhjal.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve haldavad veebilehti, millel on lingid karistustele, mille iga kriisilahendusasutus ja pädev asutus on artikli 112 kohaselt avaldanud ning kus on märgitud ajavahemik, mille jooksul karistused liikmesriigis avaldatuks jäävad.“

Artikkel 2

Direktiivi 98/26/EÜ muutmine

Artiklis 2 asendatakse punkt c järgmisega:

c) „keskne vastaspool“ – määruse (EL) nr 648/2012 artikli 2 punktis 1 määratletud keskne vastaspool;“

Artikli 2 punkt f asendatakse järgmisega:

„osaleja“ — krediidiasutus või investeerimisühing, keskne vastaspool, arveldusagent, kliiringukoda, süsteemikorraldaja või määruse (EL) nr 648/2012 artikli 17 kohaselt tegevusloa saanud keskse vastaspoole kliiriv liige;“

Artikkel 3

Direktiivi 2002/47/EÜ muutmine

Direktiivi 2002/47/EÜ muudetakse järgmiselt.

Artikli 1 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Käesoleva direktiivi artikleid 4–7 ei kohaldata piirangute suhtes, mis puudutavad finantstagatiskokkulepete täitmisele pööramist, ega piirangute suhtes, mis puudutavad pandiõigusel põhineva finantstagatiskokkuleppe või lõpetamisel toimuvat tasaarveldust või tasaarvestust käsitleva sätte jõustamist, mida kohaldatakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL IV jaotise IV või V peatükiga või määruse (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] V jaotise IV peatükiga, ega piirangute suhtes, mis kehtestatakse liikmesriigi siseriikliku õiguse kohaselt antud sarnaste õigustega, et hõlbustada lõike 2 punkti c alapunktis iv osutatud mis tahes sellise ettevõtja korrapärast kriisilahendust, mille suhtes kohaldatakse kaitsemeetmeid, mis on vähemalt samaväärsed direktiivi 2014/59/EL IV jaotise VI peatükis ja määruse (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] V jaotise V peatükis sätestatud kaitsemeetmetega.“

Artikkel 9a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9a

Direktiivid 2008/48/EÜ ja 2014/59/EL ning määrus (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta]

Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira direktiivide 2008/48/EÜ ja 2014/59/EL ning määruse (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] kohaldamist.“

Artikkel 4

Direktiivi 2004/25/EÜ muutmine

Artikli 4 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. „Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi artikli 5 lõiget 1 ei kohaldata juhul, kui kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL IV jaotises või määruse (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] V jaotises sätestatud kriisilahenduse vahendeid, õigusi ja korda.“

Artikkel 5

Direktiivi 2005/56/EÜ muutmine

Artikli 3 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriigid tagavad, et käesolevat direktiivi ei kohaldata äriühingu või äriühingute suhtes, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL IV jaotises või määruse (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] V jaotises sätestatud kriisilahenduse vahendeid, õigusi ja korda.“

Artikkel 6

Direktiivi 2007/36/EÜ muutmine

Direktiivi 2007/36/EÜ muudetakse järgmiselt.

(a) Artikli 1 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. „Liikmesriigid tagavad, et käesolevat direktiivi ei kohaldata juhul, kui kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL IV jaotises ning määruse (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] V jaotises sätestatud kriisilahenduse vahendeid, õigusi ja korda.“

(b) Artikli 5 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Liikmesriigid tagavad, et direktiivi 2014/59/EL ja määruse (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] kohaldamisel võib üldkoosolek kahe kolmandiku kehtivalt antud häälte enamusega otsustada või muuta põhikirja, sätestamaks, et kutse üldkoosolekule otsuse tegemiseks kapitali suurendamise kohta edastatakse lühema etteteatamisega, kui käesoleva artikli lõikega 1 ette nähtud, tingimusel et kõnealune koosolek ei toimu kümne kalendripäeva jooksul pärast kutse edastamist ja et direktiivi 2014/59/EL artiklis 27 või 29 või määruse (EL) nr

[kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] artiklis 19 sätestatud tingimused on täidetud ning et kapitali on vaja suurendada, et hoida ära direktiivi 2014/59/EL artiklites 32 ja 33 või määruse (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] artiklis 22 sätestatud kriisilahenduse eeltingimustele vastamine.

Artikkel 7

Direktiivi 2011/35/EL muutmine

Artikli 1 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriigid tagavad, et käesolevat direktiivi ei kohaldata äriühingu või äriühingute suhtes, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL IV jaotises või määruse (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] V jaotises sätestatud kriisilahenduse vahendeid, õigusi ja korda.“

Artikkel 8

Direktiivi 2012/30/EL muutmine

Artikli 45 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi artiklit 10, artikli 19 lõiget 1, artikli 29 lõikeid 1, 2 ja 3, artikli 31 lõike 2 esimest lõiku ning artikleid 33–36, 40, 41 ja 42 ei kohaldata juhul, kui kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL IV jaotises või määruse (EL) nr [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] V jaotises sätestatud kriisilahenduse vahendeid, -õigusi ja -korda.“

Artikkel 9

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [12 kuu möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest]. Nad edastavad kõnealuste meetmete teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid meetmeid alates [6 kuu möödumisest käesoleva direktiivi ülevõtmise kuupäevast].

2. Kui liikmesriigid lõikes 1 osutatud meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
3. Liikmesriigid edastavad komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud peamiste siseriiklike õigusaktide tekstid.

Artikkel 10
Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikli 1 punktid 1, 40, 41, 42 ja 43 ning artiklid 2, 3, 4, 5, 6, 7 ja 8 jõustuvad [määruse [kesksete vastaspoolte finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta] jõustumise kuupäeval].

Artikkel 11
Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja